

Zonale gemeentelijke stedenbouwkundige verordening (ZGSV)

Plateau van Stokkel

Voor de gemeente Sint-Pieters-Woluwe

BIJLAGEN 5

Gebouwen categorie 1*

Uitgevoerd door : ERU scrl-fs

Versie 05-01-2024



Gebouwen categorie 1*

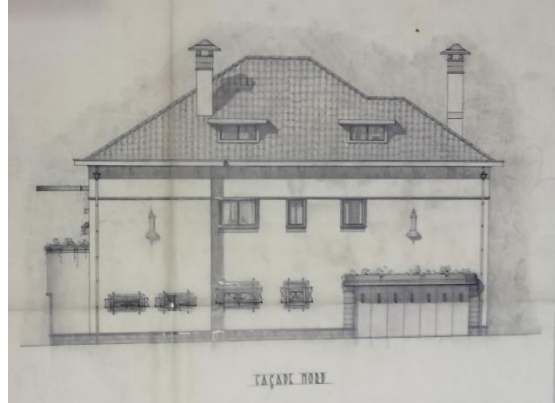
TAFEL

- 1- Stekelbremlaan 35 -Villa Carlier - Max Winders 1935
- 2- Wielrijderslaan 11 -Villa Les Charmettes - Joseph Diongre 1922
- 3- Wielrijderslaan 35 -Van Dinter huis - Antoine Pompe 1923
- 4- Wielrijderslaan 41, 47-49 -3 Gegroepeerde villa's - Willy Minnigh 1928-1938
- 5- Schermkunstlaan 21 - Gobert huis- L.-H. De Koninck 1923
- 6- Grootveldlaan 147 -Villa Désirée - Victor Boelens 1922
- 7- Grootveldlaan 236-238 -Tweelinghuizen - Adolphe Pirenne 1911
- 8- Grootveldlaan 282 - Villa Renwart - Willy Minnigh 1935
- 9- Hockeylaan 45 -Villa Fivé - Louis Tenaerts 1934
- 10- Hockeylaan 96-98 - St-Pauluskerke & pastorie - Minnigh & Vandenbroucke 1936
- 11- Mareydestraat 2 -Villa Louis - Robert Thoelen 1936
- 12- Mareydestraat 8 - Bocquez huis – SOGECONE bedrijf 1932
- 13- Edmond Parmentierlaan 89 - Fassotte huis - Jozef De Bruycker 1928
- 14- Edmond Parmentierlaan 99 - Marx huis- Willie Pijl 1913
- 15- Edmond Parmentierlaan 120-122 - Tweelingvilla's - Henri Caron 1909-1913
- 16- Edmond Parmentierlaan 129 - Defgnée huis 1936
- 17- Edmond Parmentierlaan 250 Pastorie & parochiezaal - A. Glibert 1915
- 18- Paulalaan 18 - Villa Zonnewenden - Maurice Mascart 1915
- 19- Pololaan 1-3-5 & Grootveldlaan 59- 4 Tweelingvilla's - Robert Thoelen 1930
- 20- Tervurenlaan 402 - Francqui Kasteel - Jules Ghobert & Jules Buysens 1935
- 21- Toeristenlaan 73-75 - 2 Gegroepeerde villa's - Willy Minnigh 1928



Stekelbremlaan 35-36 - Villa Carlier - architect Max Winders 1935-37**BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 37856**

Gezicht op de gevel, foto Urban, 2018.



Tekening van de gevel, verz. CIVA-AAM M. Winders Fonds.

Max Winders (1882-1982)

Winders, geboren in Antwerpen in 1882, is de zoon van de Antwerpse architect Jean-Jacques Winders. Hij studeerde architectuur aan de Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen. Tot 1907 werkte hij in het kantoor van zijn vader, daarna ontwierp hij talloze bankhoofdkantoren en bedrijfsgebouwen of voor overheidsinstanties. Daarnaast is hij gespecialiseerd in de restauratie van historische monumenten en ontwerpt hij talrijke particuliere hotels. Hoewel zijn residentiële werk gevarieerd is, komt zijn cliënteel vooral uit Antwerpen, waaronder de familie Carlier voor wie hij tal van projecten uitvoert. Max Winders stierf in Elsene in 1982.

De Villa Carlier

Groot huis in een modernistische stijl getint met Art Deco, met sobere volumes en bijzonder zorgvuldige decoratieve details. Deze behandeling is vergelijkbaar met de modernistische ader, geïnspireerd op het Palais Stoclet, van Adrien Blomme of Michel Polak. De architect besteedde bijzondere aandacht aan het ontwerp van het tegelwerk en het ijzerwerk, zowel voor het interieurontwerp als voor de versterking van de gevels (verlichtingsarmaturen, poort) die een grote elegantie verwerven. Deze woning is goed gedocumenteerd dankzij een compleet dossier met plannen, constructieve details en historische foto's, bewaard bij CIVA (AAM verzameling). Het gebouw is in originele staat bewaard gebleven en wordt omgeven door een grote tuin.

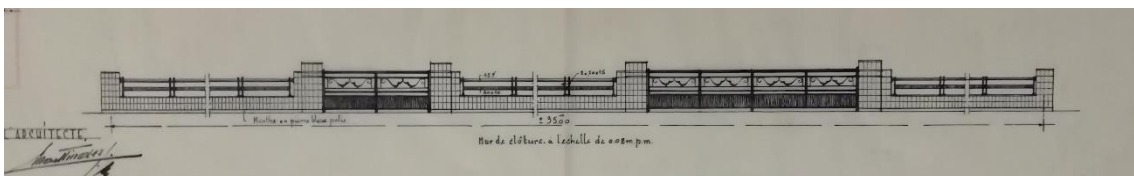
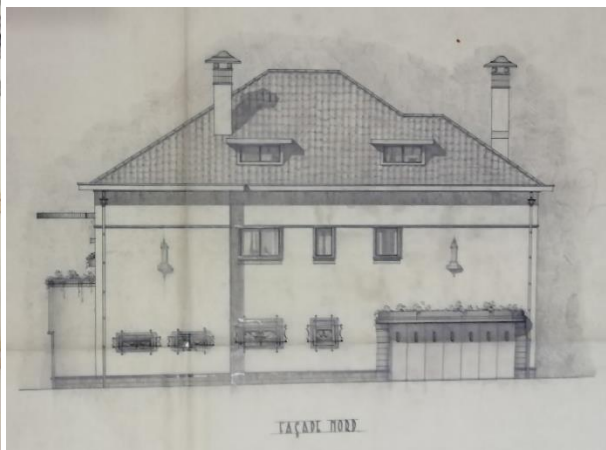
Bibliografische referenties en archieven

- CULOT M., VAN LOO A., *Musée des Archives d'Architecture Moderne*, AAM Brussel, 1986, blz. 32-33 en 376-383.
- VAN LOO A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, blz. 603.
- MARTINY V.-G., *Maximilien Winders*, *Revue belge d'archéologie et d'histoire de l'art*, 1983, blz. 376-383.
- Max Winders fonds bewaard bij CIVA, AAM Verzameling. Plannen, werktekeningen en foto's van het huis van de heer F. Carlier, 1936.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe: ACWSP 89 (1936).

Documentatie



Huidige foto's: boven, ex. Urban, Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, 2018; onderaan, ERU-foto's, 2023



Detail van het smeedwerk van de toegangsdeur, straatgevel en verhoging van het hekwerk aan de straatkant (verz. CIVA-AAM Fonds M. Winders).

Wielrijderslaan 11 - Villa Les Charmettes - Joseph Diongre 1922

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 25271



Villa Les Charmettes, straatgevel – Google foto 2018; achtergevel, foto in: De Backer, op cit, ca. 2020

Joseph Diongre (1878 – 1963)

Joseph Diongre is een belangrijke figuur in de Art Deco en modernistische architectuur van het interbellum. Geboren in Brussel, volgde hij een opleiding aan de Brusselse Academie (1890-1900) en in het atelier van Albert Dumont. Na stages in Frankrijk en Nederland begon hij zijn carrière in 1904 met de bouw van verschillende rijtjeshuizen, voornamelijk in Schaarbeek. De villa “Les Charmettes” van Angelsaksische en Nederlandse inspiratie maakt deel uit van een nieuwe stilistische periode na de oorlog, die we terugvinden in de weinige villa’s die hij tussen 1920 en 1927 bouwde. Zijn werk diversifieerde zich zowel in de residentiële architectuur van particuliere huizen als in sociale woningbouw (Withuis, tuinstad, sociale wooncomplexen, waaronder de “Sint-Lazarushof”) en bij de bouw van openbare gebouwen. Als rationalistisch architect ging hij de uitdaging aan om de Sint-Jan-Baptistekerk in Molenbeek te herbouwen door vroeg gebruik te maken van gewapend beton in een formeel gedurfd voorstel. Hij is de auteur van het gemeentehuis van Sint-Lambrechts-Woluwe (1919). Zijn belangrijkste werk is het Radio Huis in Elsene (NIR, 1933), een opmerkelijke technische prestatie die de bijnaam *de geluidsfabriek zal krijgen*.

De Villa Les Charmettes

De villa heeft een dubbel belang: naast het belang van de auteur biedt het een variatie op het Engelse cottage-model met zorgvuldige details. Diongre's Art Deco-stijl in zijn villa's uit de jaren twintig ontwikkelt een eigen schilderachtig en gevarieerd vocabulaire, door de vorm van "hoeden"-daken, de behandeling van het schrijnwerk en in het bijzonder de randen van geschulpte kroonlijsten, de verscheidenheid aan erkers en kleine zeshoekige ramen... Het huis is lange tijd verlaten geweest en is onlangs volledig gerenoveerd, er is zorg besteed aan het schrijnwerk en de kleur ervan.

Bibliografische referenties

- DE BACKER A, MENNEKENS H., *Joseph Diongre 1878-1963*, Willemsfonds, Urban, 2021
- VAN LOO A., (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, blz. 284
- CULOT M & allii. *L'architecture Art déco - Bruxelles 1920-1930*, Brussel, AAM, 1996.
- AUBRY Fr., VANDENBREEDEN J., VANLAETHEM Fr., foto's BASTIN Ch. & EVRARD J., *L'architecture en Belgique Art nouveau, Art déco et Modernisme*, 408 p. Racine, Bruxelles, 2006.

Documentatie



Villa Les Charmettes, straat- en zijgevels, details, ERU-foto's, 2023.

Wielrijderslaan 35 - Van Dinter huis - architect Antoine Pompe – 1923**BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 25273**

Van Dinter huis, foto Urban 2016 en tekening van Pompe, 1924, verz. CIVA-AAM.

Antoine Pompe (1873 – 1980)

Antoine Pompe, een voorloper van de moderne beweging in België, is een van de meest getalenteerde architecten van zijn generatie. Als zoon van een ambachtsman, opgeleid aan de Brusselse Academie in toegepaste kunst, begon hij te werken in de ateliers van Georges Hobé (boerderijschool van Waterloo) en Victor Horta. Hij was een medewerker van Fernand Bodson van 1910-1921, begon zijn carrière laat en ontwikkelde een vernieuwende opvatting van architectuur door een rationele visie voor te stellen, los van decoratieve codes en schrijfconventies.

Gekenmerkt door de Angelsaksische invloed van de woning en in het bijzonder de reflecties over het comfort van architect Voysey, ontwierp hij in Brussel talrijke villa's en huizen die inspeelden op gevarieerde programma's: kliniek van Dr. Van Neck (1913); tuinsteden enz. Zijn stijl kan worden gedefinieerd door drie hoofdkenmerken: experiment, vindingrijkheid, economie.

Van Dinterhuis

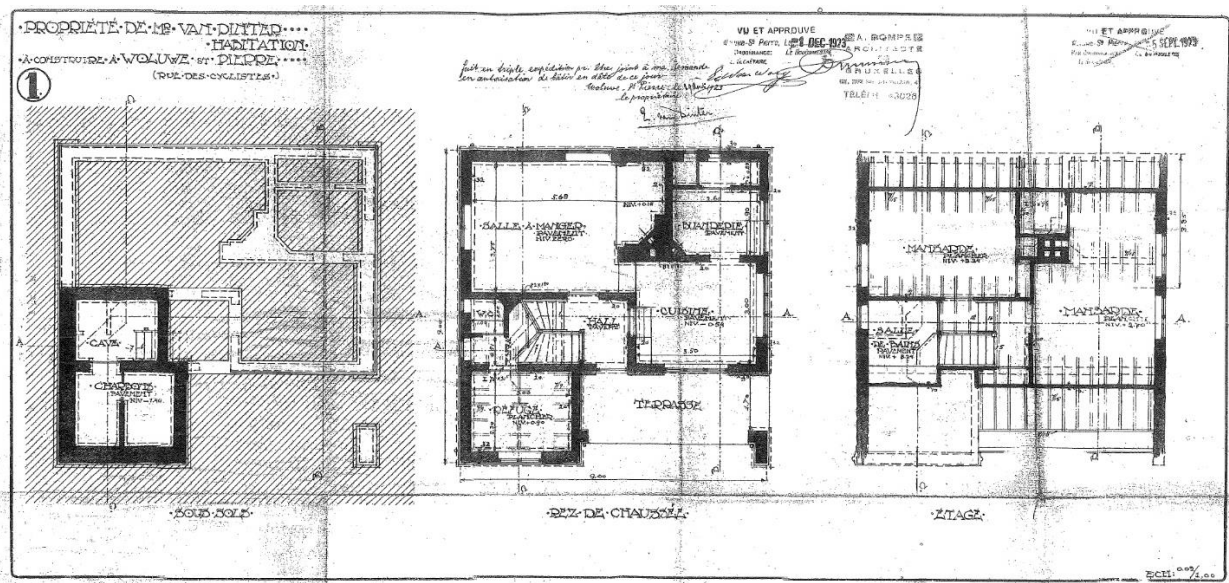
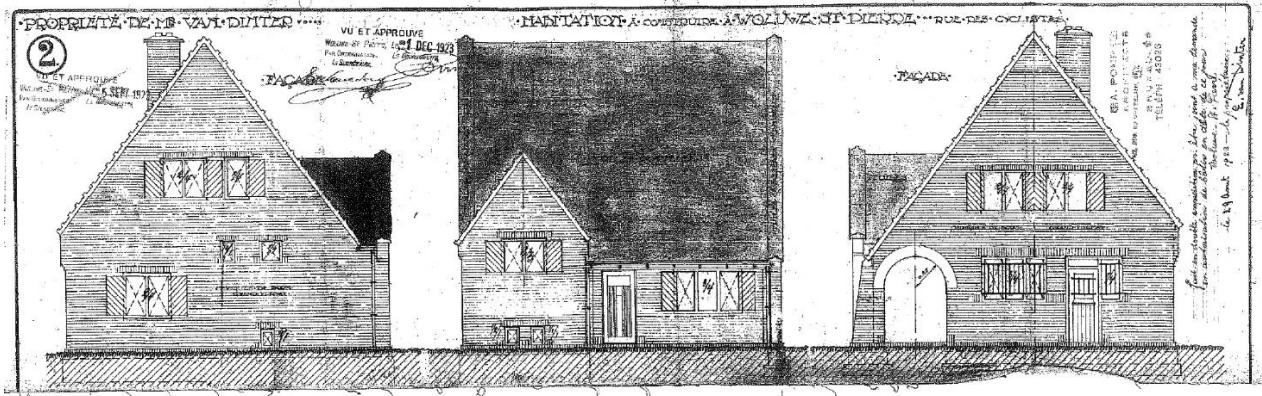
Het huis gebouwd voor Edouard Van Dinter demonstreert het onderzoek van Pompe om zorgvuldige en rationele levensomstandigheden te creëren die het welzijn en comfort van het gezin optimaliseren met het oog op de ruimtelijke en financiële economie. Het ontwerp van het meubilair en de uitrusting is tot in detail bestudeerd en beantwoordt aan een harmonieuze en functionele esthetiek. Twee keer vergroot en aangepast, heeft de villa zijn oorspronkelijke 'cottage'-sfeer, zijn relatie met de straat en zijn tuin, die iets over de openbare weg hangt, niet verloren.

Bibliografische referenties en archieven

- CULOT M., TERLINDEN F., *Antoine Pompe et l'effort moderne en Belgique 1890-1940 (Tentoonstellingscatalogus)*, Museum van Elsene, Brussel, 1969.
- CULOT M., DELEVOY RL, *Antoine Pompe ou l'architecture du sentiment (Tentoonstellingscatalogus)*, AAM, Brussel, 1975.
- VAN LOO A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, blz. 464-465.
- CIVA/AAM Antoine Pompe Fonds, plannen, doorsneden, gevels, perspectieven, details, foto's.
- HENNAUT E., LIESENS L., *Antoine Pompe, catalogus van werken*, zd. AAM (ca. 2010), geraadpleegd bij CIVA.
- Gemeentearchief van Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 607 (1923).

- Habitation de Mr E.VD. à Stockel près Bruxelles, L'Emulation nr. 10, oktober 1924.

Documentatie



Uittreksel uit de bouwvergunning van 1923, in: HENNAUT E., LIESENS L., Antoine Pompe, catalogus van werken, AAM (verz. CIVA-AAM). Verkrijgbaar bij CIVA.

Wielrijderslaan 41, 47-49 – 3 gegroepeerde villa's - architect Willy Minnigh 1928 en 1938

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 25274



Villa's aan de Wielrijderslaan, straatgevels, links, Google-foto, 2009; rechts, oude foto, in L'Emulation, ca. 1932.

Willy Minnigh (1886 – 1975)

Minnigh, geboren in Liverpool, studeerde architectuur aan de Saint-Lucasschool in Schaarbeek (1896-1902) en vervolgens aan de Brusselse Academie (1903-1909). Zijn carrière begon met de wederopbouw van de oorlog van 14-18. Zijn werk is hoofdzakelijk residentieel, maar kent een grote diversiteit aan typologieën: villa's, rijtjeshuizen, appartementsgebouwen die hij opricht in Brussel, in de Kempen, aan de kust. Hij vestigde zich in Sint-Pieters-Woluwe, bouwde er de Sint-Pauluskerk, een uitbreiding van de gemeentelijke school, en hielp mee met de bouw van het gemeentehuis. Hij raakte erbij betrokken door voorzitter te worden van de Kunstkring en de Culturele Commissie van het VVV-kantoor van de stad. Daarnaast is hij redactiesecretaris van het belangrijke Belgische architectuurtijdschrift *Emulation*. Willy Minnigh drukte zijn stempel op de Stokkel-wijk met talrijke constructies van pittoreske villa's, vaak gegroepeerd, met grote rode pannendaken, getint met Engelse en Art Deco-invloeden. De cursussen die hij aan de Academie volgde, in kleurtechnieken bij professor Richir en decoratieve compositie in het atelier van Jean Baes, gaven hem een voorliefde voor creaties die materialen combineren met contrasterend chromatisme, baksteen en coatings, zandsteen. Zijn voorliefde voor het pittoreske komt tot uiting in de diversiteit aan raamontwerpen en de aandacht voor details. Regelmatig gebruikt hij het motief van de halfronde erker, geaccentueerd door een rode bakstenen boog.

De villa's aan de Wielrijderslaan (villa's Stroobant en Sandrap) illustreren typisch de Minnigh-stijl in de wijk. Oorspronkelijk waren het twee gespiegelde tweelingvilla's, een gemeenschappelijke typologie op het plateau, en het geheel werd vervolgens in 1938 voltooid door een gebouw dat de straathoek vormde. Ze werden gepubliceerd vóór de bouw van de derde eenheid. Het geheel is relatief goed bewaard gebleven, ondanks een chromatisch verlies in de behandeling van de gevels.

Bibliografische referenties en archieven

- DE HENS G., MARTINY V.-G., *Académie royale des beaux-arts de Bruxelles ISAVH - Une école d'architecture, des tendances 1766-1991*, Brussel, 1992.
- VAN LOO A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, blz. 424.
- *La Belgique active. Monographie des communes belges et Biographie des personnalités (Bruxelles, Brabant, Hainaut)*, Henri Willem, Bruxelles, 1931, blz. 249-250.
- *Maisons doubles à Stockel*, L'Emulation, nr. 2, 1933, blz.25.
- Gemeentelijk archief van Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 383 (1928), 16 (1936)

Documentatie:



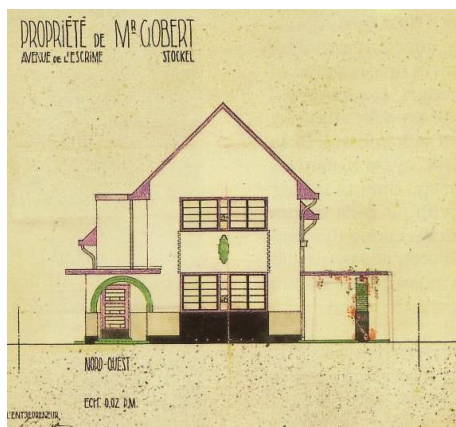
Willy Minnigh, gegroepeerde woningen: hoekpand, aanbouw uit 1938, foto's Urban 2018



Willy Minningh, gegroepeerde huizen, gevels van de 3 gebouwen Wielrijderslaan 41; 47-49, Google foto 2009.

Schermkunstlaan 21 - Gobert huis - architect L.-H. DE KONINCK 1923

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 25317



Gobert huis, foto Google, 2009 en gevelproject, tekening van LH. De Koninck, 1923. (CIVA-AAM, fonds LH De Koninck).

Louis-Herman De Koninck (1896-1984)

Louis-Herman De Koninck, een toonaangevend architect uit het interbellum en een leidend figuur in de modernistische architectuur in België, wordt erkend vanwege zijn grote technische en ruimtelijke inventiviteit. In het bijzonder introduceerde hij in België de constructie met dunne betonwanden. Opleid aan de Academie van Brussel (1911-1916), produceerde hij een hoofdzakelijk residentieel werk, gekenmerkt door een begin van de Art Deco en vervolgens het modernisme. In zijn onderzoek naar industriële standaardisatie ontwikkelde hij combinatorisch opbergmeubilair, geïndustrialiseerd door de firma Van de Ven, de Cubex keuken. Van 1942 tot 1973 was hij ook professor aan de architectuurschool ENSAAD La Cambre.

Het huis van meneer Gobert

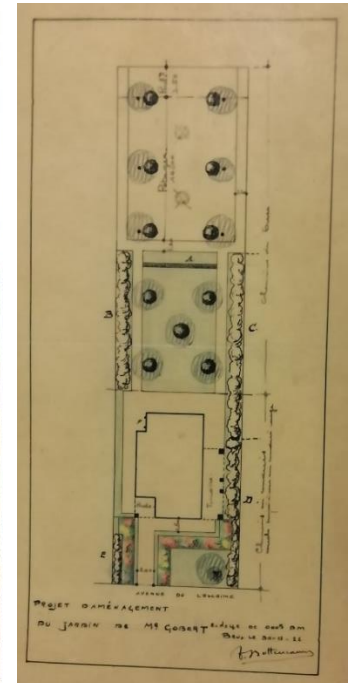
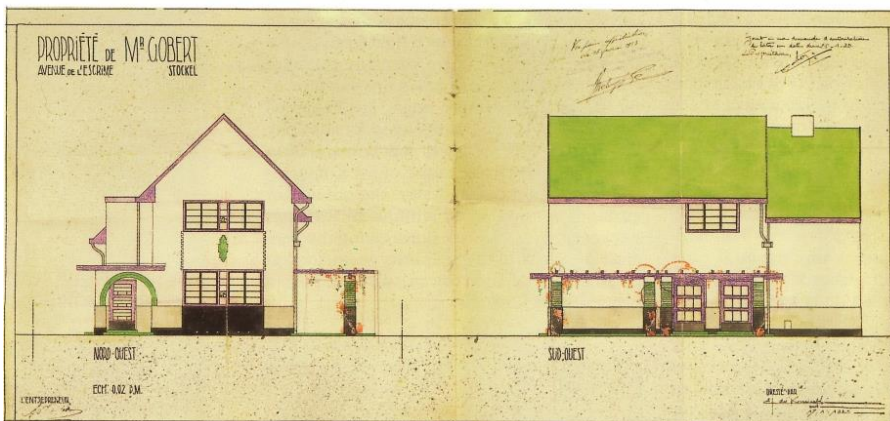
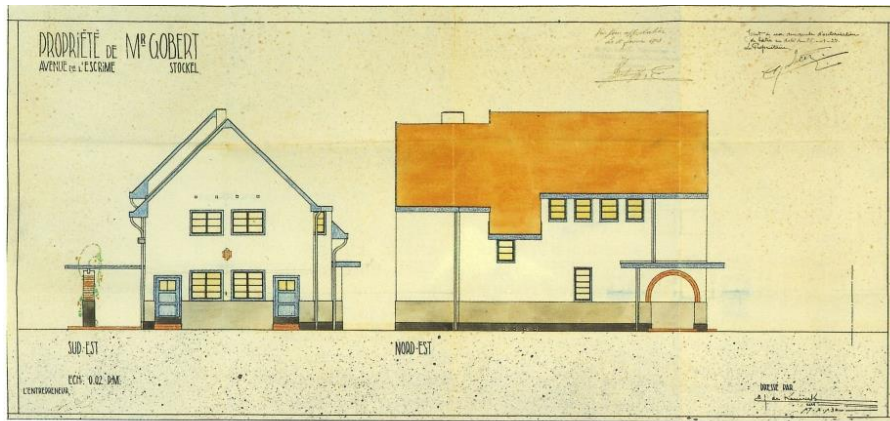
Het huis, ontworpen in 1923, dateert uit het begin van de carrière van de architect en werd gebouwd voor zijn vrienden Elie en Adèle Gobert die de grond hadden gekocht. Het gebouw heeft een eenvoudige volumetrie en een behandeling van Art Deco-getinte gevels, waarbij een zoektocht naar compositie en balans van vormen en materialen naar voren komt. De ramen zijn voorzien van kleine geometrische glas-in-loodramen in felle kleuren (een erfenis uit de tijd van het Dewin- atelier). L.H. De Koninck ontwierp ook het meubilair voor de woonkamer, het atelier en de slaapkamers, gemaakt door de firma Désiré Goossens in Brussel. Een tekening wordt tentoongesteld in de architectuurklas van de Belgische afdeling van de tentoonstelling voor decoratieve kunsten in Parijs in 1925; hij ontwierp en liet voor de tentoonstelling een vloerkleed maken (gereproduceerd en op de markt gebracht tijdens de tentoonstelling die de AAM in 1989 aan hem wijdde). Ook tekent hij een plan voor de tuin.

De woning heeft de afmetingen en karakteristieke elementen van de oorspronkelijke compositie behouden, al is de gevel voorzien van witte verf en werd de carport (pergola) in 1955 door LH De Koninck omgevormd tot een afgesloten garage. Het is meervoudig: de kwaliteit van zijn architect en de plaats die het inneemt in zijn carrière en de vele creaties van meubeldesign die het heeft geproduceerd, de decoratieve kunstwerken, de staat van instandhouding ervan.

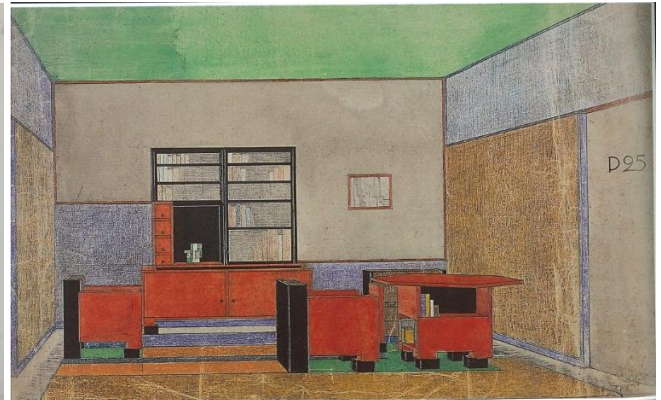
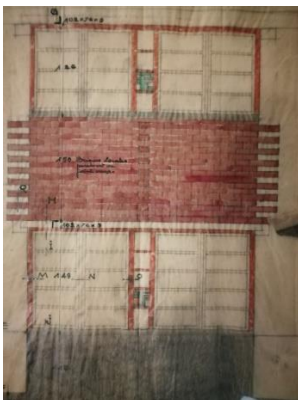
Bibliografische referenties en archieven

- CULOT M., VAN LOO A., *Musée des Archives d'Architecture Moderne*, AAM, Brussel, 1986.
- DELEVOY R.-L., et al., *L.H. De Koninck architecte*, AAM, Brussel, 1980.
- MIEROP C. en VAN LOO, A., (leid.), *Louis-Herman De Koninck, Architecte des années modernes*, Brussel, AAM, 1989; blz. 224 (plannen), 225-237 (meubels), 256 (glas-in-lood), 229 (tapijt).
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 396 (1923).

Documentatie



L.-H. De Koninck, Eigendom van de heer Gobert, gevelgevels, 1923; Tuinplanningsproject (verz. CIVA-AAM, fonds L.-H. De Koninck)



Detail van de achtergevel, tekening en periodefoto; woonkamermeubilair, perspectieftekening, aquarel, 1923. (Verz. CIVA-AAM, fonds L.-H. De Koninck).

Grootveldlaan 147 - Villa Désirée - architect Victor Boelens 1922

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22419



Villa Désirée, zicht op de gevel, foto Urban 2016. Gevel, tekening van de bouwvergunning, GASPW 330 (1922).

Victor Boelens (1872-1955)

Victor en zijn jongere broer Alphonse (1877-1936) volgden een opleiding aan de Leuvense Academie, studenten van stadsarchitect Eugène Frische (1850-1919). Ze leidden allebei een vruchtbare carrière tussen 1900 en de oorlog van 1914-1918 en ontwierpen samen een aantal op de Art Nouveau en eclectische Beaux-Arts geïnspireerde huizen in Brussel. Als architect-directeur werken voor de gemeente Ukkel vanaf 1902 creëerde Victor een vijftiental gebouwen voor de gemeente. Wat Alphonse betreft, hij werd vanaf 1908 architect voor de stad Elsene. Na de Eerste Wereldoorlog namen de twee broers deel aan de wederopbouw, waarbij ze onder meer verschillende huizen in Leuven mede ondertekenden. Victor Boelens publiceerde in 1903 'L'architecture Pratique', een verzameling platen van zijn projecten.

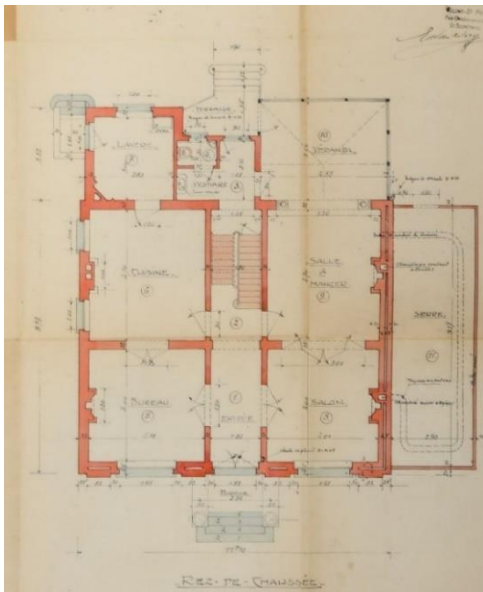
Villa Désirée

De Villa Désirée, een villa in Beaux-Arts-stijl, werd gecreëerd voor Désiré de Pau, adjunct-directeur van het Gemeentelijk Krediet. De compositie van de gevel, die deel uitmaakt van een plein, drukt werk uit aan de balans van verhoudingen. Deze villa illustreert een periode in de carrière van de architect na de oorlog van 14-18, die momenteel slecht gedocumenteerd is. Het gebouw, momenteel vrederechter, is goed bewaard gebleven. Op de foto's van de Inventaris kunnen we de details van de interieurdecoratie zien, met name het verfijnde stucwerk van de woonkamer en de eetkamer.

Bibliografische referenties en archieven

- BORSI F., WIESER H., *Bruxelles capitale de l'Art Nouveau*, Marc Vokaer, 1992, pp. 289-294 et p. 366.
- VAN LOO A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, blz.162.
- *L'Architecture Pratique par Victor Boelens, Architecte, Directeur adjoint des Travaux de la commune d'Uccle. A Monsieur Pouillet, Ministre des Sciences et des Art. Hommage de l'auteur, s.d.*, pl. 2-3.
- COREMANS S., *Architectuur in Brussel rond de eeuwwisseling: Het oeuvre van Victor en Alphonse Boelens* (Eindverhandeling, Afdeling Archeologie, Kunstwetenschappen en Musicologie), KUL, Leuven, 1994, blz. 18-21.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 330 (1922).

Documentatie



Bouwvergunningsplan GASPW/DS 330 (1922) en stucplafonds van de eetkamer en woonkamer, foto's 2008 (Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban, 2008).

Beschrijving (uittreksel uit de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed)

Villa in Beaux-Artsstijl n.o.v. architect Boelens en i.o.v. de heer D. De Pau, onder-directeur van het Gemeentekrediet van België, 1922.

Opschrift 'Villa Désirée' op cartouche bovenaan op gevel. De plannen van 1922 voorzagen op deze plaats het opschrift 'Villa Floréal'. Gebouw thans betrokken door het Vredegerecht.

Villa van twee bouwlagen met bepleisterde gevels onder schilddak. Symmetrische compositie met centrale toegangstravee; portiek onder gewelfd dak gedragen door zuilen met Ionisch kapiteel, bereikbaar via hardstenen trap; deur onder rondboog en met vleugels in typisch ijzerwerk, travee bekroond met dakvenster onder rondboogvormige kroonlijst en vaas als topstuk. Laterale traveeën met vensters in nis en bloemguirlande in stuc op borstweringen. Rechts half verzonken garage. Twee dakkapellen met gewelfde kroonlijst. Bewaard schrijnwerk. Voortuin afgesloten met ijzeren hekwerk.

Interieur

Plan met centrale naar achtergevel doorlopende gang met trappenhuis. Rechtergedeelte met drie opeenvolgende kamers: salon met plafond in stuc en marmeren schouw in Louis XVI-stijl, eetkamer met houten lambrisering en schouw in neo-renaïssancestijl aansluitend de laatste ruimte voorzien als veranda, linkergedeelte met bureau en dienstruimtes. Plan voorzag eveneens de bouw van een (bloemen)serre met gebogen glazen dak – zie verwijzing naar de oorspronkelijke naam van het gebouw.

Grootveldlaan 236-238 - Tweelinghuizen - architect Adolphe Pirenne 1911

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22425



Tweelinghuizen Grootveldlaan, 236-238; ERU-foto, 2023 (links) en oud overzicht, ansichtkaart, verz. Dexia Bank (ARB-BGH) (Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed).

Adolphe Pirenne (1876-1932)

Adolphe Pirenne, geboren in Brussel, studeerde aan de Academie, waar hij in 1901 afstudeerde. In 1903 richtte hij zijn eigen huis op en bouwde in 1904 zijn eerste huis. Hij specialiseerde zich in pittoreske vakantiehuisen (geïnspireerd door de Anglo-Normandische stijl) uit de start van zijn carrière met de bouw van talrijke villa's in de nieuwe kustwijk Duinbergen, waarvan het ontwikkelingsplan werd opgesteld in 1901. Hij is de auteur van herenhuisen in de nieuwe wijken van de hoofdstad, in Sint-Gillis, Schaarbeek, Ukkel (Pelgrimshuis, Parmastraat 69, Manoir Pirenne, Floridalaan 125-127, enz.). Hij zal zijn carrière voortzetten door deze te diversifiëren met intense activiteiten zowel in Brussel als in het Zoute. Hij ontwerpt ook landhuizen in de Ardennen (Lustin, Hotton) en appartementsgebouwen.

Huizen aan de Grootveldlaan

De villa's "Renée" en "Jeanne", in een pittoreske stijl, kenmerken de eerste urbanisatie van het Stokkelplateau. Ze werden in 1911 gebouwd in opdracht van een vastgoedmaatschappij, de "Société anonyme d'entreprises à Stockel". Een andere pittoreske villa gelegen op het plateau van de Luchtvaartlaan werd ook gebouwd door dit bedrijf en door Adolphe Pirenne. Tijdens deze eerste bouwphase waren er minder dubbele huizen, symmetrische tweelingen, dan een paar jaar later.

De villa's hebben opmerkelijk hun oorspronkelijke volumetrie en algehele samenhang behouden, met name de houten raamkozijnen. Alleen de kleur van de tegels en de beschildering van de begane grond van 236 verstoren de algehele eenheid zoals die blijkt uit de foto die op ansichtkaarten is gepubliceerd. Ze worden geaccentueerd door een zacht glooiende tuin.

Bibliografische referenties en archieven

- DANGLES, P., Adolphe Pirenne, Biografie (online geïllustreerde biografie, tekst gedateerd 25 april 2012). <http://adolphepirenne.be/> (overgenomen van de oude site <http://www.opale-opaal.be/adolphe-pirenne>)
- *L'Album de la Maison Moderne*, 1909, platen.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe – GASPW/DS 20 (1911).

Documentatie

Beschrijving (uittreksel uit de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed)

Halfvrijstaande villa's in cottage-stijl, ontworpen door architect Pirenne in opdracht van de SA d'Entreprises de Stockel, 1911.

De bouwvergunning had ook betrekking op de bouw van een villa in cottage-stijl, gelegen aan de Luchtvaartlaan nr 43, ontworpen door dezelfde architect.

Villa's gebouwd volgens een gespiegeld schema, onder schild- en schilddaken. Diverse gevels en twee series dakkapellen. Bakstenen gevels, boven bekleed; bij nr 236 zijn ze geheel gecoat en voorzien van talrijke houten elementen. In de richting van Grootveldlaan, gevels voorafgegaan door trapeziumvormige erkers, bekroond met een gevel ondersteund door houten consoles; vloeren verlicht door drielingen met raamstijlen. Aangepast overdekt axiaal terras op nr 236. Zijgevels doorboord door de toegangsdeur.



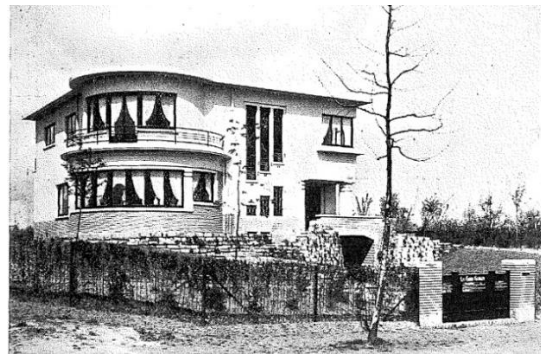
Villa Jeanne, Luchtvaartlaan 43, een ander huis van Adolphe Pirenne gebouwd in de buurt door hetzelfde vastgoedbedrijf, links : staat in 2013 (foto Urban), en rechts een oude ansichtkaart (Dexia verz.). Uittreksel uit Inventarisatie Stedelijk Erfgoed. De villa is redelijk goed bewaard gebleven ondanks de dakverlengingen en het schilderwerk dat de gehele gevel, met name het schrijnwerk (kozijnen en luiken), één geheel maakt.

Grootveldlaan 282 - Villa Renwart - architect Willy Minnigh 1935

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22428



Villa Renwart, foto Inventaris Bouwkundig Erfgoed, 2013.



Oude foto ex. Le Document, 1937, op.cit.

Willy Minnigh (1886 – 1975)

Minnigh, geboren in Liverpool, studeerde architectuur aan de Saint-Luc-school in Schaarbeek (1896-1902) en vervolgens aan de Brusselse Academie (1903-1909). Zijn carrière begon met de wederopbouw van de oorlog van 14-18. Zijn werk is hoofdzakelijk residentieel, maar kent een grote diversiteit aan typologieën: villa's, rijtjeshuizen, appartementsgebouwen, in Brussel, in de Kempen, aan de kust. Hij vestigde zich in Sint-Pieters-Woluwe, bouwde er talrijke woongebouwen, de Sint-Pauluskerk, een uitbreiding van de gemeentelijke school, en raakte er betrokken: hij werd voorzitter van de Kring van Kunst en van de Culturele Commissie van de Toeristische Dienst van de gemeente Kantoor. Daarnaast is hij redactiesecretaris van het belangrijke Belgische architectuurtijdschrift *Emulation*. Naast zijn talrijke pittoreske villa's met grote daken die de wijk Stokkel markeerden, uitte Willy Minnigh zich in de jaren dertig ook in meer typisch art-deco-modernistische creaties, vooral kleine woongebouwen. We vinden zijn voorliefde voor baksteen- en gipsgevels, afwisseling en oog voor detail.

De Renwart villa

Deze modernistische villa in art-decostijl is gebouwd op de hoek van de Avenue Grandchamp werd in 1937 gepubliceerd in de tijdschriften *L'Emulation* en *Le Document*. Het is een zorgvuldige creatie die profiteert van de ligging op de hoek van de straat, versterkt door een tegenvaller achter een tuin. Het *Document*-artikel onderstreept: *Het geheel met eenvoudige massa's waarbij alleen de uitstekende ronding van de woonkamer opvalt, getuigt van een mooie zorg voor evenwicht in de volumes*. Het gepubliceerde zicht op de woonkamer en de originele vitrine met open haard accentueert de halfronde erker die de kamer verbindt met de hal en de grote trap. Het huis heeft zijn oorspronkelijke uiterlijk behouden, het is tevens het enige van de 22 huizen die Minnigh in de wijk Stockel bouwde in de modernistische Art Deco-stijl, met een plat dak en verfijnde vormen.

Bibliografische referenties en archieven

- DE HENS G., MARTINY V.-G., Académie royale des beaux-arts de Bruxelles ISAVH, *Une école des tendances 1766-1991*, Brussel, 1992. (Willy Minnigh, blz. 268-269.)
- VAN LOO A., (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, blz. 424.
- *La Belgique active. Monographie des communes belges et Biographie des personnalités Bruxelles, Brabant, Hainaut*, Willy Minnigh, Brussel, 1931, Blz. 249.
- *Le Document* 1937 nr. 8, "L'architecte Willy Minnigh" blz. 144-145.
- *L'Emulation* 1937, Deux villas de l'architecte Willy Minnigh, à Auderghem et à Stockel», n°5 blz. 86.
- Gemeentelijk archief van Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 216 (1935).

Documentatie



Gezicht op de woonkamer rond 1937, in: Le Document, 1937, op.cit.

Beschrijving (Uittreksel uit de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed)

Villa in modernistische stijl getint met Art Deco , architect Willy Minnigh, 1935.

Bepoetste gevel op bakstenen sokkel. Twee bouwlagen onder plat dak. Op zuidelijke hoek twee cilindrische volumes boven elkaar; onderste met grotere diameter en bekroond met terras met buisvormige borstwering. Toegang via inspringende portiek gedragen door zware deelzuilen. Deur gevat in bakstenen en getrapte omlijsting. Grotendeels gebruik van vensterregisters waarvan sommigen over de hoek doorlopen. Centraal in gevel aan Grootveldlaan langwerpige vensterregisters volgens verkleinende hoogte ter verlichting van het trappenhuis. Bewaarde deur en garagepoort met getraliede bovenlichten, bewaard ijzerwerk voor borstweringen en vensters.



Gevelsdetails (Inventaris van het Boukundig Erfgoed, foto Urban).

Hockeylaan 45 - Villa Fivé - architect Louis Tenaerts 1934

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 25326



Villa Fivé, zicht op de straatgevel, stadsinventarisfoto, 2015. De straatgevel van de 1e bouwphase, ca 1935 en de achtergevel, periodefoto's (familiecollectie), bijeengebracht door Archistory.

Louis Tenaerts (1898 - 1994)

Louis Tenaerts ontwierp in de jaren dertig een groot aantal huizen en kleine gebouwen in Brussel, waarvan de meeste typisch Art Deco-geïnspireerd waren. Gespecialiseerd in de bouw van eengezinswoningen voor de midden- of lagere middenklasse, richtte hij zijn eigen bedrijf op en tekende vervolgens als directeur architect CIB – voor het bedrijf *Comptoir Immobilier Belge*. Deze link met de vastgoedontwikkeling verklaart de aanzienlijke productie van de architect, die blijkt uit een inventarisatie die in 2021 werd opgemaakt en die 189 gebouwen in Brussel opsomt. In de omgeving zouden meerdere gebouwen getroffen zijn.

De gevels van zijn huizen, met asymmetrische composities, vertonen een gemeenschappelijk vocabulaire, platte daken, gemengde coating en bakstenen bekledingen, horizontale raamverdelingen. Een formeel onderzoek blijkt uit zijn composities in lijnstijl, ronde ramen, rondingen en erkers die aan een torentje doen denken. Het combineert met het trappenhuis een hoog glas-in-loodraam met een geometrisch patroon, van helder glas met gevarieerde structuren, onderbroken door zwarte of witte tinten.

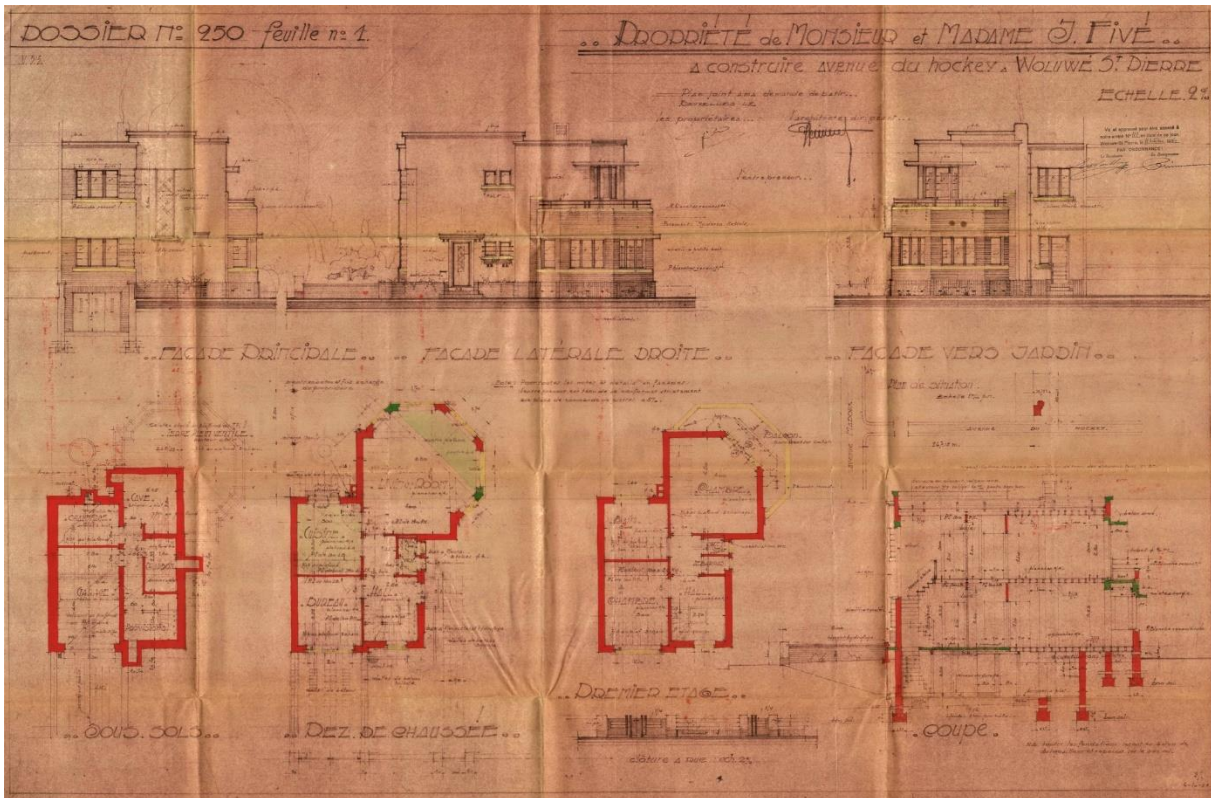
Villa Fivé

De villa Fivé, Hockeylaan, gebouwd in twee fasen, waarvan de linkertravee later is, presenteert een sobere volumetrie die getint is met modernisme, maar de belangrijkste kenmerken vertoont van de Art Deco-stijl van Louis Tenaerts, asymmetrie (hier discreet) van de compositie, de raamverdelingen, de gemengde gevelbekleding, het verticale glas-in-loodraam van het trappenhuis (weliswaar aangepast). De villa, iets groter dan de rijwoningen van Tenaerts, is representatief voor de bouwperiode tussen de oorlogen, de meest karakteristieke periode van de wijk. De Art Deco-typologie met een modernistische inslag gaat in dialoog met de pittoreske stijl en creëert een overgang met het verfijnde modernistische van het aangrenzende pand, het geklasseerde Goffay- huis.

Bibliografische referenties en archieven

- *Bruxelles Ville d'architectes – L. Tenaerts*, ARCHistory (online), geraadpleegd in 2023
- MINNECCI M., *Ma maison moderniste, Louis Tenaerts architecte*. Editions Louvre Victoire, Parijs 2019
- DUBOIS C., *Bruxelles Art Déco*, Editions Racine, 2014, blz. 176
- DUBOIS C., en ARCHistory, *Louis Tenaerts, Urban Exhibition*, Sint-Gorikshallen, 2021, Brussel.
- DE PANGE I., SCHAACK C., *400 façades étonnantes à Bruxelles, Aparté*, 2007.
- Archief van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 323 (1934).

Documentatie



Bouwvergunningplan, ACWSP 323 – 1934 (uittreksel uit de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed)

Tentoonstelling in de Sint-Gorikshallen oktober – november 2020 (Informatie en online inventaris)

Als zoon van een timmerondernemer is de Brusselaar Louis Tenaerts (1898-1994) een productief architect-bouwer, maar ook een zakenman met een formidabele flair! Zijn favoriete terrein? De gemeenten van de tweede ring. Na Laken en Jette, waar hij begin jaren twintig zijn tanden sneed, vermenigvuldigde Tenaerts de bouwplaatsen in nieuw gecreëerde wijken in Schaarbeek, Elsene, Oudergem, Ukkel, Vorst, Sint-Pieters-Woluwe, Sint-Lambrechts-Woluwe en zelfs Watermaal-Bosvoorde. Tot 1939 bouwde hij er in een razend tempo enkele honderden individuele woningen en kleine huurgebouwen, die hij onvermijdelijk ondertekende met zijn eigen naam of die van de Comptoir Immobilier Belge (CIB).

Stockel Plateau
Magnif. panorama, tout^e communie

Onze Villas Modernes
A VENDRE

pour habitation ou résidence d'été
tout conf., exécution irréprochable

PRIX: 69.500 fr., TOUT COMPRIS

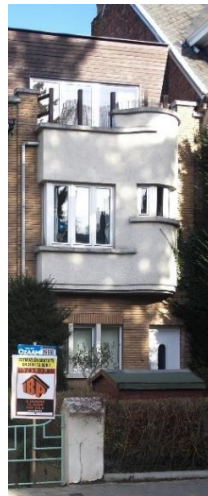
Mêmes villas av. chauff. central et
salle de bain installée: 77.500 francs

20.000 FRANCS SUFFISENT

Le reste payable 340 fr. par mois

COMPTOIR IMMOBILIER BELGE
Archit.-Dir.: **LOUIS TENAERTS**,
rue du Lombard, 49, Brux. 6-3930

A vendre de gré à gré à AUBENBERGE (Beverze)
P. D'AMICE FICHER ARCHITECTE



De Tenaerts-huizen vermeld in de advertentie hierboven links. (krant Le Soir, 1930 - KBR) zijn niet geïdentificeerd, maar het huis 94 avenue du Polo (in het midden) heeft alle kenmerken van zijn architectuur. Detail van de gevel van Villa Fivé, Hockeylaan 45 (ERU 2023 foto's).

Hockeylaan 94-96 - Sint-Pauluskerk en pastorie - architecten Willy Minnigh en Franz Vandenbroucke 1936

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 25327



Overzicht van de Sint-Pauluskerk en de narthex, foto ERU, 2023

Willy Minnigh (1886 – 1975)

Minnigh, geboren in Liverpool, studeerde architectuur aan de Saint-Luc-school in Schaarbeek (1896-1902) en vervolgens aan de Brusselse Academie (1903-1909). Zijn carrière begon met de wederopbouw van de oorlog van 14-18. Zijn werk is hoofdzakelijk residentieel, maar kent een grote diversiteit aan typologieën: villa's, rijtjeshuizen, appartementsgebouwen, in Brussel, in de Kempen, aan de kust. Hij vestigde zich in Sint-Pieters-Woluwe, voerde er het grootste deel van zijn architecturale productie uit en investeerde er zelf: hij werd voorzitter van de Kunstkring en van de Culturele Commissie van het VVV-kantoor van de gemeente. Daarnaast is hij redactiesecretaris van het belangrijke Belgische architectuurtijdschrift *Emulation*. Toen hij, in samenwerking met Franz Vandenbrouck, de Sint-Pauluskerk in Stokkel bouwde, had W. Minnigh al talloze huizen in de buurt ontworpen.

Franz Vandenbroucke (actief 1910-1960)

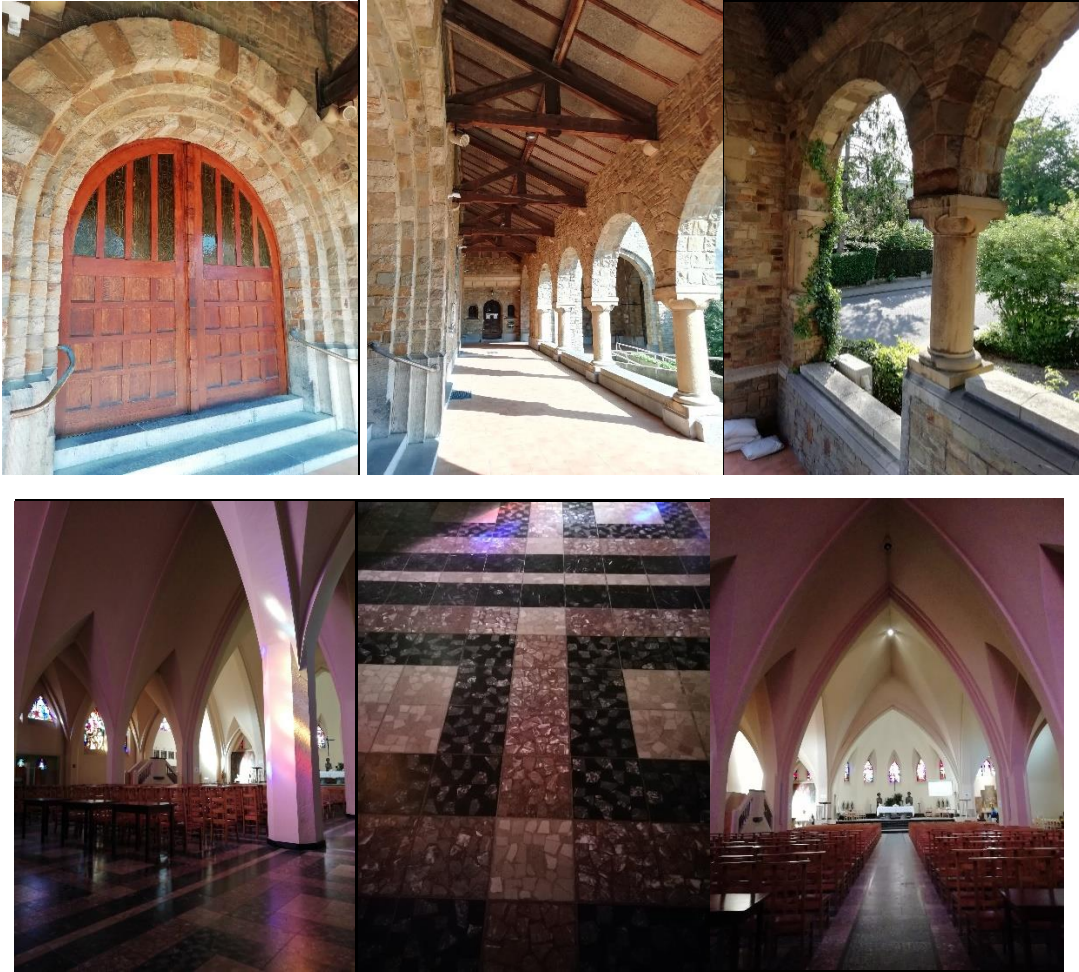
Franz Vanderbroucke was de auteur van een tiental huizen in Beaux-Arts-stijl in Etterbeek tijdens het interbellum, waaronder zijn persoonlijke huis Victor Jacobsaan 56 (1924). Hij ontwierp ook verschillende medische en religieuze gebouwen, met name de Froissart-kliniek (1923), de Lambertstichting (1924), de kapel aan de Morgenlandstraat (1937) en de kapel aan de Beckersstraat (1938).

De Sint-Pauluskerk is het belangrijkste openbare gebouw in de wijk Stokkel-Plateau, gelegen aan de achterkant van de straat. Grote gevel doorboord door een groot roosvenster en voorafgegaan door een narthex die naar buiten toe open is door een zuilengalerij. De kerk herinterpreteert de Romaanse stijl en leent vrijelijk haar woordenschat (halfronde bogen, zuilen met kapitelen versierd met gestileerde plantmotieven...). De steenkeuze, okergele zandsteen, versterkt het traditionalistische karakter van het gebouw. Het interieur is resoluut eigentijds met een groot schip en twee zijbeuken met elkaar verbonden door spitsbogen. De glas-in-loodramen zijn gemaakt door meesterglasmaker Jan Huet uit Antwerpen. Pastorie gebouwd in 1954-55 volgens de plannen van 1937.

Bibliografische referentie en archieven

- FALKENBACK, P., *Geschiedenis van Sint-Pieters-Woluwe*, gemeente Sint-Pieters-Woluwe, 1992
- Website van de Sint-Paulusparochie in St-Pieters-Woluwe, « *Un peu d'histoire* », geraadpleegd in 2023
- GELDERS-MICHEL, M.-Th., *Les saisons du Manoir d'Anjou : « Recherche historique et chronique européenne »*, Broché, 1989, 268 blz.
- Inventaris van het monumentale erfgoed van België, *Etterbeek; Sint-Joost-ten-Node*, Mardaga, 1997.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe, kerk GASPW 321 (1938) en pastorie, 951 (1955).

Documentatie



Bovenaan zicht op de narthex en zijn colonnade; beneden, interieur van de kerk (foto's ERU 2023)



Sint-Pauluskerk en pastorie (foto's ERU 2023)

Mareydestraat 2-4 en Edmond Parmentierlaan 177 - Villa Louis - architect Robert Thoelen 1936

BHG Inventarisatie van het Stedelijk Erfgoed, Urban 22465



Villa Louis, Gevel richting Mareydestraat 2-4, Foto Urban, 2013

Robert Thoelen (1904 –?)

Thoelen, geboren in Etterbeek, studeerde aan de Brusselse Academie, waar hij in 1927 afstudeerde (hij tekende als architect en landmeter). We kennen zijn prestaties, ondertekend tussen 1930 en 1976. Hij heeft een gevarieerde carrière achter de rug. Als architect bouwde hij talloze woongebouwen met art-deco- en vervolgens functionalistische tendensen: villa's, rijtjeshuizen, appartementsgebouwen, maar ook kantoorgebouwen, bedrijven, warenhuizen en openbare voorzieningen. Wij zijn hem in het bijzonder uitbreidingen verschuldigd voor het KIM (Koninklijk Instituut voor Meteorologie) -1950 tot 68- en voor het Observatorium van Ukkel -1958 tot 1970. Als deskundige en stedenbouwkundige nam hij deel aan onderzoeken naar de oorlogsschade in de rampgebieden en hij ontwierp ontwikkelingsplannen voor de oude centra van de gemeenten Ciergnon, Celles en Custinne. Hij richtte zijn kantoor op en bouwde in 1930 verschillende villa's, waaronder zijn huis in Stokkel, Grootveldlaan 59* en was zeer actief op het gemeentelijk grondgebied van Sint-Pieters-Woluwe, waarvoor hij 3 gebouwen bouwde voor de gemeentelijke school Chant d'Oiseau (1957 -71). Lid van de Centrale Vereniging voor Architectuur van België (SCAB) van 1945 tot 1974.

Modernistische villa 2-4 rue Mareyde en 177 avenue Edmond Parmentier.

Robert Thoelen creëerde deze villa voor zijn schoonvader, de heer Fr. Louis, voor wie hij in 1932 het huis aan de Mareydestraat nr. 6 voor het eerst bouwde. Hij breidde het huis in 1947 uit, werd vervolgens eigenaar en breidde het in 1951 verder uit en voegde er in 1960 een garage aan toe.

De villa heeft een bevoorrechte ligging in stedelijk perspectief op de hoek van de Parmentierlaan. Het presenteert een modernisme met een Art Deco-tendens, vooral door het spel van daken dat wordt benadrukt door de uitstekende kroonlijsten met afgeronde hoeken en de compositie die de ritmes en vormen van de erkers varieert.

Bibliografische referenties en archieven

- DE HENS G., MARTINY V.-G., *Académie royale des beaux-arts de Bruxelles ISAVH - Une école d'architecture, des tendances 1766-1991*, Bruxelles, 1992, blz. 268-269.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 238 (1936) 46 (1947).

* (Zie ook: Carole De Keijser, schilder, facebook, 14.02.2015).

Documentatie

Beschrijving (Uittreksel uit de Inventarisatie Bouwkundig Erfgoed, 2008-2013)

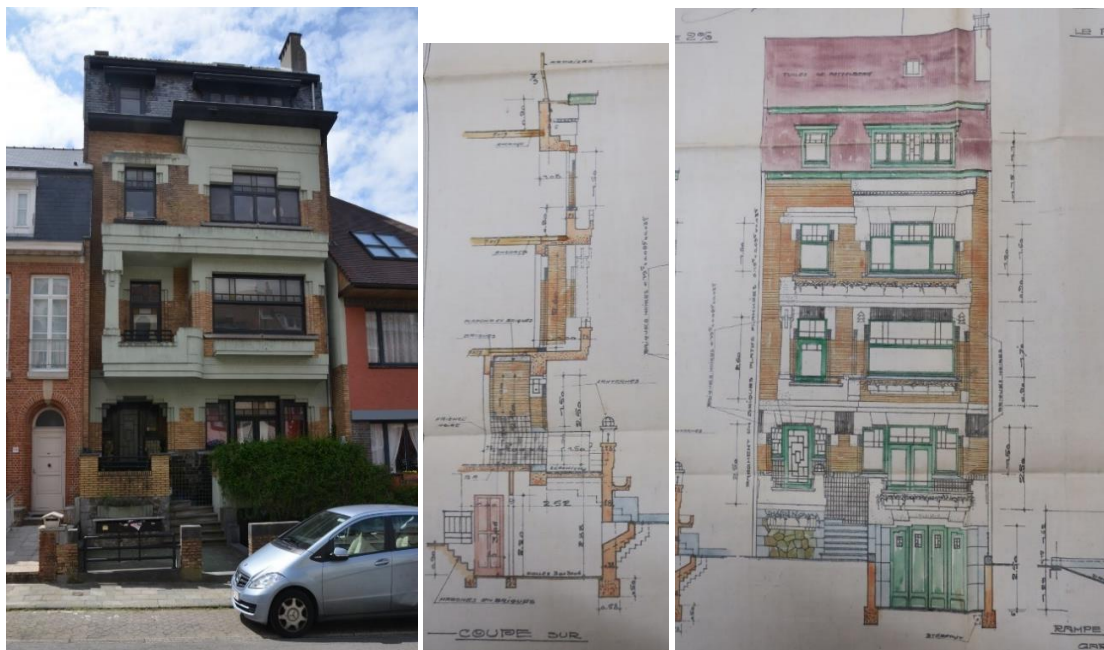
Villa in modernistische stijl ontworpen door architect Robert Thoelen voor zijn schoonvader François Louis, 1936. Het feit dat dit adres op de postzegel van de architect staat, doet vermoeden dat daar zijn kantoor was. Kort na de Tweede Wereldoorlog werd Thoelen eigenaar van de villa. De villa is verdeeld in verschillende geneste en gelaagde kubieke volumes. Het verschijnen van verschillende volumes was aanvankelijk duidelijker. Er was eigenlijk maar één kamer boven. In 1947 werd er een slaapkamer bijgebouwd. In 1951 werd de eerste verdieping uitgebreid met een extra kamer, op het zuidwesten. In 1960 werd er een half ingegraven garage bijgebouwd. Al deze aanpassingen zijn het werk van Robert Thoelen. Gesmolten gevels soms doorboord met rechthoekige ramen, soms met smalle ramen met halfronde bogen. Voordeur in een keramische tegellijst, onder een rechthoekige luifel; tot 2003 originele opengewerkte deur met asymmetrisch geplaatste Amerikaanse glasruit. Uitstekende kroonlijsten.



Gevel richting Edmond Parmentierlaan, in 2003 aan de linkerkant, en de originele voordeur aan de rechterkant, vóór de wijziging (Urban- foto's).

Mareydestraat 8 - Bocquez huis - SOGECONE-bedrijf 1932

BHG Inventarisatie van het Stedelijk Erfgoed, Urban 25333



Huis Mareydestraat 8, zicht van de gevel, foto Urban, 2015. Doorsnede en gevel van bouwvergunning GASPW/DS 284-1932.

Onbekende architect - SOGECONE-bedrijf

Op de plannen van het gebouw staat niet de handtekening van de architect, maar alleen het stempel van het bedrijfsbureau SOGECONE, *Société Générale de Construction et d'Épargne*. Deze firma, waarvan de hoofdzetel gevestigd is op de Antwerpse boulevard 23 in Brussel, was actief tussen 1930 en 1934, het jaar waarin het failliet ging. Het wordt vertegenwoordigd door de oprichter en manager, J.-C. Vanderlick, die mogelijk de architect is. Talrijke advertenties voor "burgerhuizen" in verschillende kranten (Le Soir, La Dernière Heure, De Schelde, La Wallonie, enz.) berichten over de activiteit van Vanderlick van 1927 tot 1930, daarna van SOGECONE, eerst in Brussel, daarna in Antwerpen in 1931 en Luik in 1932*.

De rijwoning aan de Mareydestraat 8 is een klein, zeer typisch huurgebouw in art-decostijl, met een gemengde baksteen- en gipsgevelbekleding, grote erkers en een compositie van volumes met daarin een overdekt portaal en balkon, met mansardedak.

Deze elementen, zoals de verdeling van de frames en het ijzerwerk, de behandeling van het schrijnwerk en zelfs de letters die in het plan voorkomen, zijn aanwijzingen die het geheel in verband brengen met de praktijk van de Dewin-werkplaats (bezocht door veel stagiairs en medewerkers, en anderen Fr. Van Meulecom, A. Staatje...). Het gebouw presenteert een inventieve decoratieve rijkdom die representatief is voor de Art Deco en deze elementen zijn tot op de dag van vandaag in hun oorspronkelijke staat bewaard gebleven. Met name ijzerwerk, geïntegreerde verlichting, schrijnwerk (en kozijnverdelingen).

Bibliografische referenties en archieven

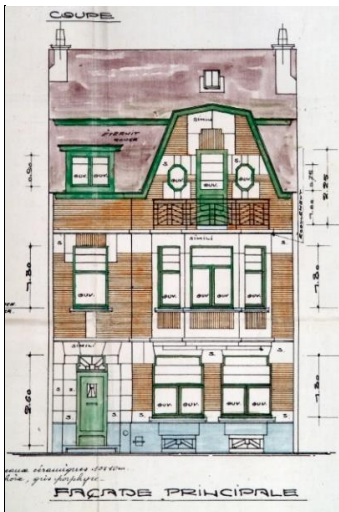
- *Sint-Pieters-Woluwe à la carte*, MBHG - DML, Brussel, 2008.
- *Jean-Baptiste Dewin*, Erfgoed Brussel, nr. 10, 2014, 128 blz.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe GASPW 284 (1932).

* Onderzoek door Cécile DUBOIS, juni 2023.

Documentatie



Details van de gevel, ERU-foto's, 2023.



Links. Een ander gebouw van de firma SOGECONE, Sint-Georgesstraat 60 in Elsene, 1933. Waarschijnlijk ontworpen door dezelfde architect, gezien de overeenkomsten in stijl (dak, materialen, decoratieve effecten) en grafische behandeling. (GAE/DS 268-60 (1933) in: BHG Inventarisatie van het Bouwkundig Bouwkundig Erfgoed) Recht. Detailstempel van de firma SOGECONE vermeld op de vergunningsaanvraag GASPW/DS 284-1932.

VOUS VOULEZ TRANSFERER OU OUVRIR UN COMMERCE?

Parfait. Faites faire gratuitement et sans engagement pour vous, par **Vanderlick**, l'étude d'une belle maison de commerce à édifier dans une situation de premier ordre à Bruxelles, Jette, Ganshoren, Schaarbeek, Anderlecht, Molenbeek, Forest, Berchem, Uccle, Boitsfort, Auderghem, Woluwe-Stockel, ou encore sur un terrain à votre choix. Vous serez surpris des conditions avantageuses et surtout des larges facilités de paiement.

23 Bd. d'Anvers 23
BRUXELLES

Tous les jours de 8 h. 1/2 à midi et de 2 à 7 h. - Dimanche de 10 à 12 heures.

vanderlick

J.-C. VANDERLICK

vous présente son type spécial "Maison Bourgeoise"

98.500 ff.

Se composant de 8 pièces :
- Appartement à deux chambres à disposition
- Mezzanine
- B.A.G.E. grande salle à manger, vestibule, etc.

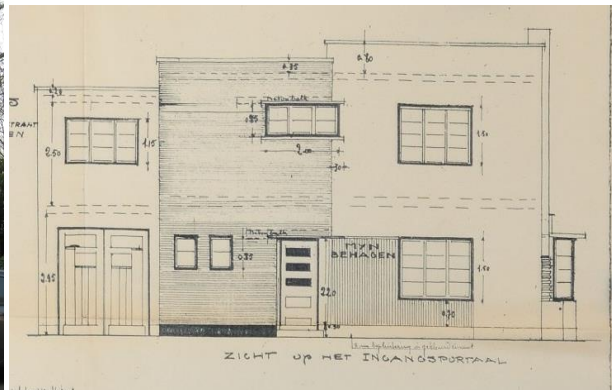
Ce prix comprend :
- Construction et matériaux
- Travaux de maçonnerie, charpente, plâtres, etc.

AGENCES :
23, Boul. d'Anvers
Anvers, 18, 2, Linné
T. 1, rue de l'Église, 40, rue des Ombrières, 42.

Vanderlick-advertenties gepubliceerd in de periodepers (Le Soir, links 26/11/1933 en rechts 4/08/1932 - KBR). Zoek op DUBOIS, Cécile.

Edmond Parmentierlaan 89 - Fassotte huis - architect J. De Bruycker 1928

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22454



Fassotte huis, gevel, foto Urban, 2013 en gevelproject GASPW/DS 168 (1928).

Jozef De Bruycker (1891 - 1942)

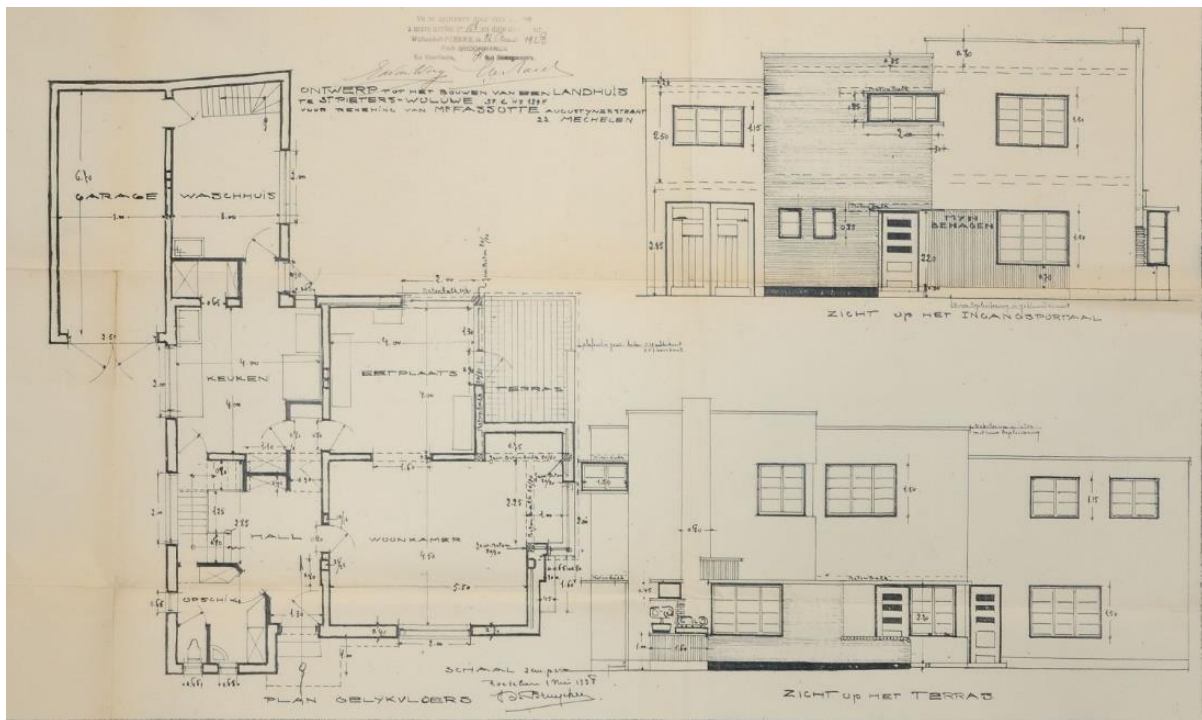
Joseph De Bruycker, een modernistische architect, opgeleid aan de Sint-Lucaschool in Gent, studeerde af in 1919. Hij werkte een tijdlang in Roeselare bij architect Valère Duyvevaardt. Hij ontwerpt meubels voor de firma Het Binnenhuis waarvan hij directeur is, en presenteert samen met de modernistische architect Huib Hoste (1881–1957) en de avant-gardeschilder Victor Servranckx (1897-1965), een rookkamer op de Parijse tentoonstelling van 1925. Hij begon een carrière die zich in de jaren twintig voornamelijk wijdde aan residentiële architectuur en bouwde zijn persoonlijke huis in Roeselare in 1927. Onder invloed van de Nederlandse school (Dudok) en de Duitse school was hij in de jaren dertig vooral actief met meer dan twintig huizen en villa's, vooral in Roeselare en omgeving, en werkt hij af en toe samen met Servranckx. In 1935 bouwde hij een van zijn meest opmerkelijke huizen in Oostende, het huis De Puydt.

Fassotte- huis, ontworpen in 1928, is een opmerkelijk voorbeeld van modernistische architectuur met een vleugje Art Deco en Nederlandse invloeden. De strakke lijnen van de compositie onderstrepen, door de horizontale verdelingen van de kozijnen, de sterke aanwezigheid van het platte dak. In de compositie van deze gevel vinden we de favoriete kenmerken van de architect terug, met name het platte dak, het hoekraam en het uitstekende frame. Het spel met de volumetrie en de gevelbekleding die de compositie bezielen weerspiegelt het grafische onderzoekswerk van Victor Servranckx, die zich ooit tot architectuur bekeerde met verschillende gebouwen in het centrum van Anderlecht (1926). De plattegrond van het huis bestaat uit in elkaar grijpende rechthoekige vormen, in dezelfde geest als de gevel. De tuin aan de straatkant vormt een contrapunt voor de orthogonale lijnen van de architectuur.

Bibliografische referenties en archieven

- VAN LOO, A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, (noot over Jozef De Bruycker door Marc Dubois, blz. 239-240).
- Noodinventaris Sint-Lucasarchief, 1979.
- Onroerend Erfgoed Roeselare, J. De Bruycker: <https://id.erfgoed.net/personen/1088>
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 168 (1928).

Documentatie



Plan van bouwvergunning GASPW 168 1928 (uittreksel uit de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed)

Beschrijving (Uittreksel uit de Inventarisatie van het Bouwkundig Erfgoed)

Villa in modernistische stijl, architect Jozef de Bruycker (West-Vlaanderen), 1928.

Drie volumes van twee niveaus van afnemende grootte, genest in elkaar onder een plat dak. De gevels, die vroeger werden verlevendigd door het contrast tussen bakstenen en gepleisterde delen, zijn vandaag volledig geschilderd. Ramen met horizontale vleugelkozijnen die gelijk liggen met de gevel, behalve die op de hoek van het middenvolume, met een uitstekende vleugel. Structuur en lateien van gewapend beton .

Interieur opgebouwd rond een centrale hal.



Detail van de gevel. Foto Urban, 2013

Edmond Parmentierlaan 99 - Marx huis - architect Willie Pijl 1913

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22457



Marxhuis, zicht op de gevel (foto Urban 2008) en archiefplannen GASPW 77 (uittreksel uit de Inventaris Bouwkundig Erfgoed, 2008-2013)

Willie Pijl (1885-1945)

Pijl, een architect actief in de Antwerpse regio, onderscheidde zich bijna dertig jaar lang, van 1910 tot 1937, door de bouw van huizen in uiteenlopende stijlen, die de dominante trends van die tijd weerspiegelden: eclecticisme, schilderachtigheid, modernisme. In 1925 bouwde hij in Wilrijk zijn persoonlijke huis, naar het voorbeeld van de Engelse cottage. In de jaren 1936-37 creëerde hij verschillende modernistische huizen in Braschaat.

Het Marxhuis, Parmentierlaan 99

In 1913 was Willie Pijl 28 jaar oud toen hij de driegevelvilla aan de Avenue Ed Parmentier 99 ontwierp, een van de eerste gebouwen in de wijk die deel uitmaakt van de pittoreske stijl van de 'Normandische' regionalistische stijl, waarvan de populariteit zich ontwikkelde in de badplaatsen van Noord-Frankrijk. Gevel met sokkel onderscheidend van de vakwerkvloeren op lichte coating en groot pannendak. Dit gebouw dat zijn oorspronkelijke karakter, zijn schrijnwerk en zijn chromatische taal heeft behouden, is representatief voor deze typologie die op grote schaal werd gebruikt in de eerste periode van onderverdeling van de wijk Plateau de Stockel. De hekpoorten zijn helaas verdwenen.

Bibliografische referenties en archieven

- VAN LOO A., (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, (notice M. Dubois), blz. 450.
- GOEYVAERTS J., *Jubelalbum van den Kring voor Bouwkunde, 1900-1910, 1910*, blz.111-117.
- *Willie Pijl en zijn werk*, De Bouwgids, n°9-10, 1926, blz. 21.
- LERNOUT L., GEYSSENS G., GOFFINS G., *Modern Bouwen in Braschaat 1920-1940*, Ed. Roularta Books, 1993, blz. 70-71 en 111.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 77 (1913).

Documentation

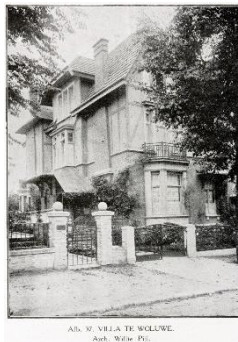
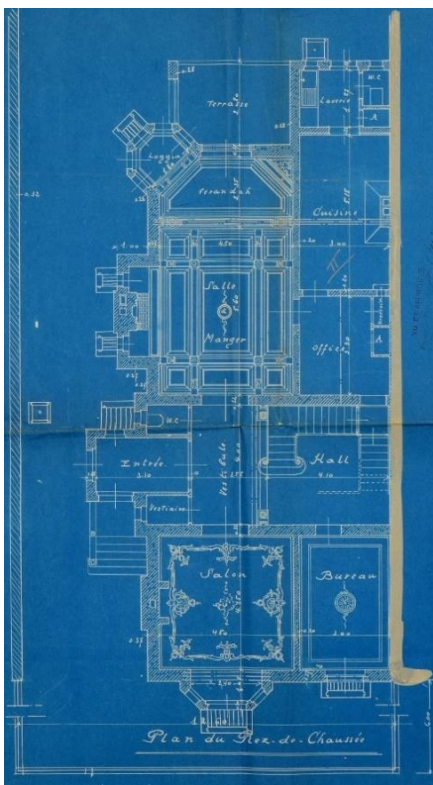


Uitzicht op het Marxhuis en details van de gevel, (ERU-foto's, 2023)

Beschrijving (Uittreksel uit de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, 2013)

Villa met drie gevels in cottage-stijl, ontworpen door de Antwerpse architect Willie Pijl, 1913; gesigeneerd onderaan het erkerraam. Begane grond in Boomse baksteen, schijnvakwerk beklede vloeren en witte steenelementen (uit Savonnière en Euville). Complexe dakconstructie met schilddaken, gevels, piramidedaken en luifels. Enkele glasramen. Straatgevel bestaande uit twee traveeën. Trapeziumvormig erkerraam dat dienst doet als zitplaats voor een terras, omsloten door een houten leuning en geflankeerd door een zonnenscherm. Zijgevel met voorgevel een bakstenen portiek onder aanbouw (houten consoles), voorafgegaan door een trap en een trap met balusters in blauwe steen. Geprojecteerde schoorsteenkanalen en halfcilindrische toren aan de achterzijde.

Deur met spiegel in origineel smeedwerk, ramen met bovenramen met klein houtwerk identiek vervangen. Garage (1967). Toegangsrooster tot de voordeur geflankeerd door originele gegroefde pilare. **Interieur.** Woonkamer met plafond versierd met stucwerkmotief in Lodewijk XV-stijl en eetkamer met cassetteplafond.



De Bouwgids 9-10, 1926, blz.217

Bouwvergunningplan GASPW/DS 77 1913, (ex. Inventaris, Urban).

Edmond Parmentierlaan 120-122 - Tweelingvilla's - architect Henri Caron 1909 en 1913

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22462



Tweelingvilla's, voorgevel Edmond Parmentierlaan (foto ERU 2023) en zijgevel, bouwvergunning GASPW/DS 615 (1919)

Henri Caron (ca. 1880 -?)

Henri Caron treedt op als architect, ondernemer en vastgoedontwikkelaar, hij is vooral actief in de Brusselse gemeente waar hij woont in Etterbeek, toen in volle expansie. Tussen 1900 en 1917 creëerde hij er een vijftigtal huizen, voornamelijk in de Beaux-Arts of eclectische stijl, van gemiddelde of bescheiden afmetingen, vaak gegroepeerd. Verschillende huizen gelegen aan de Oudergemlaan zijn ontworpen in samenwerking met architect Henri Wellens, sommige geïnspireerd door de Art Nouveau (3 huizen aan de Generaal Capiaumontstraat uit 1908). Hij nam ook deel aan de transformatie van de Cité Debray in 1903 (voormalig woonblokken Patrijzenstraat uit 1884).

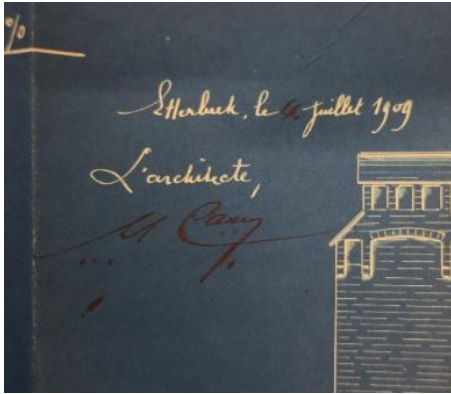
De tweelingvilla's

Henri Caron tekende in 1909 de plannen voor de villa Edmond Parmentierlaan 120, maar het tweelingzusje 122 werd pas in 1913 voltooid. De twee gebouwen, in eclectische stijl aangevuld met pittoreske elementen, vormen samen een kasteelsilhouet met un hoog centraal dak geflankeerd door torens met torentjes, een herkenningspunt in het stedelijk perspectief langs de as van de Kastanjelaan. Het samenspel van het raamschrijnwerk en de veranda is goed bewaard gebleven en het geheel vormt nog steeds een verbazingwekkende homogeniteit tussen tweelingwoningen.

Bibliografische referenties

- Inventaris van het monumentale erfgoed van België, *Etterbeek*, Mardaga, 1997
- *Sint-Pieters-Woluwe à la Carte*, MBHG – DML, Brussel 2008
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe: GASPW/DS 615 (1909) en 72 (1913)

Documentatie



Boven : handtekening van de architect op het bouwvergunningplan, detail gevel (foto Urban 2003);
 onderzijde, details gevel en toegangspoort, (foto ERU 2023) en detail gevel (foto Urban 2013).

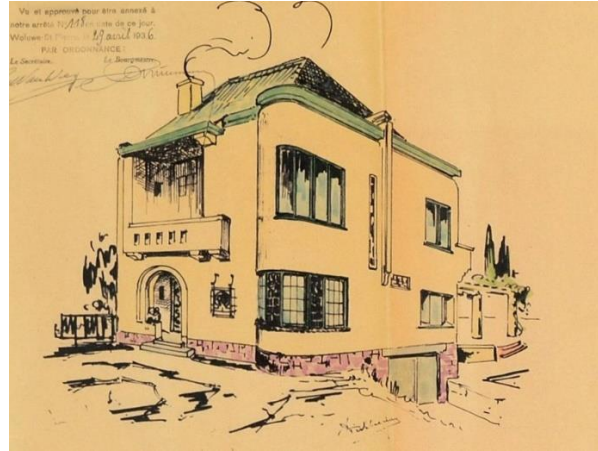
Beschrijving (Uittreksel uit de Inventaris Bouwkundig Erfgoed)

Dubbelvilla in eclectische stijl met pittoresk karakter naar een ontwerp van de aannemer Henri Caron voor twee verschillende opdrachtgevers. Gebouwd in respectievelijk 1909 en 1913.

Bakstenen gevels met hardstenen elementen op breukstenen sokkels. Twee huizen bestaan uit meerdere volumes. Centrale traveeën gekoppeld en in risaliet zodat indrukwekkend volume ontstaat onder wolfdak en klimmende dakkapellen; op benedenverdieping balkons onder luifel, en met houten borstwering. Lateraal twee lagere volumes, met aan straatzijde trappenhuis; toegangsdeuren eveneens onder luifel. Geheel geflankeerd door twee torens onder extravagant dak met polygonale spits. Schrijnwerk met bovenlichten met roedeverdeling en geelgekleurd glas bewaard.

Edmond Parmentierlaan 129 - Defgnée huis - onbekende architect - 1936

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22463



Gezicht op de gevel, foto ERU 2023, en bouwvergunningplan (ex.BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed)

Onbekende architect

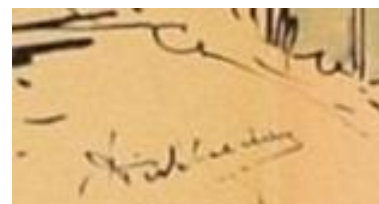
Ondanks dat de handtekening (auteur van de plannen of ontwerper?) op het perspectief van de gevels van de bouwvergunning staat, blijft de architect tot op de dag van vandaag onbekend.

Het Defgnée huis

Typisch Art Deco, de gevels van dit huis op de hoek van Kastanjebomenlaan presenteren talrijke variaties op dit vocabulaire, in de volumetrie, met de afgeronde hoek en de overhangende kroonlijst, de grafische compositie van de erkers (relatie met de historische picturale studies), de verticaal van de paal, de integratie van moderne bekledingsmaterialen (keramiek, glaswerk) en de artistieke behandeling. Met uitzondering van de erker boven de ingang, waarvan de sluiting de configuratie van het vergunningsplan (balkon) niet respecteert, is het oorspronkelijke uiterlijk van het gebouw vrij goed bewaard gebleven met zijn details zoals de kozijnen, tegels, smeedwerk, mozaïek van de basis, glas-inloodramen van het trappenhuis in de zijgevel en de lage muur die een rijkelijk beplante tuin omringt.

Bibliografische referenties en archieven

- *Sint-Pieters-Woluwe à la carte*, MBHG – DML, Brussel 2008, p.1.
- Gemeentelijk archief van Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 118 (1936).



Detail van de nog te identificeren handtekening, die voorkomt op het bouwvergunningplan GASPW/DS 118 (1936)

Documentatie:

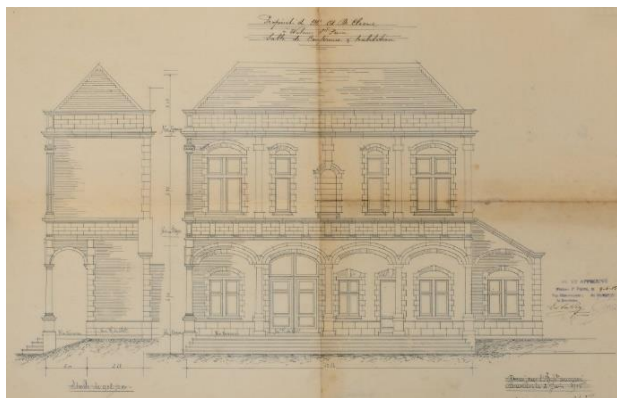


Details van de gevel en de tuinmuur (foto's ERU), 2023.

Beschrijving (Uittreksel uit de Inventaris Bouwkundig Erfgoed Urban)

Villa in Art deco, 1936.

Halfopen bebouwing van twee bouwlagen. Hoektorentje. Gevels met rotsbepoistering op sokkel bekleed met kleurrijke mozaïek van tegelfragmenten. Aan straatgevel portiek met rondboog; opengewerkte deur met lateraal klein venster. Op verdieping oorspronkelijk loggia voorzien, latere toevoeging van venster. Gewelfde vensters volgen ronding van hoektoren. Muurdammen, plinten en vensterbanken in zwarte en glazuurde keramiektegels. In zijgevel muuropeningen met glas-in-loodramen met rijk bloemdecor en met roede-verdeling. Gewelfde omheiningmuur. Gedeeltelijk bewaard schrijnwerk.

Edmond Parmentierlaan 250 - Pastorie & parochiezaal - architect A. Glibert**1915****BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22469**

Gevel van het oude parochiehuis, Edmond Parmentierlaan, links, foto ERU; rechts tekening van de bouwvergunning, (GASPW/DS 14, 1915)

A. Glibert (actief 1905-1915)

Over deze architect A. Glibert is weinig bekend, behalve dat hij gevestigd is in Sint-Lambrechts-Woluwe. Twee andere panden komen voor in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed: een eclectisch huis aan de Albert-Elisabethlaan in Sint-Lambrechts-Woluwe (gesigneerd op de sokkel “A. Glibert / Architecte Woluwe-St-Lambert”) en ontworpen tussen 1901 en 1914; een eclectisch, op de Renaissance geïnspireerd herenhuis, Montjoielaan 58, ondertekend en gedateerd 1906, op de hoek van de Floridalaan, in Ukkel.

De pastorie en de parochiezaal

Dit gebouw, ook wel het Venetiaanse huis genoemd, maakt deel uit van de eerste urbanisatie van de wijk. Het werd gebouwd als “conferentieruimte en woning” en werd vanaf 1915 gebruikt als parochiezaal en pastorie tot aan de bouw van de Sint-Pauluskerk en de pastorie in 1937. De zaal werd omgebouwd tot feestzaal en bioscoop, gedeeltelijk herbouwd rond 2000. In 2023 wordt het gebouw gerenoveerd om er 2 wooneenheden te huisvesten. De gevel met arcaden, geïnspireerd op de eclectische, Vlaamse neorenaissance, omvat in het midden van de compositie een elegant overdekt balkon, dat een ‘hokje’ vormt. De compositie van de gevel is zeer nauwkeurig geïnspireerd op een geklasseerd Frans monument uit 1600, de “Bailliage” van Aire-sur-la-Lys (Pas-de-Calais). Glibert kende hij dit gebouw of noteerde het, of werd het destijds gepubliceerd? Er bevindt zich ook een ‘hokje’ in het midden van de gevel van het herenhuis dat eerder door Glibert werd gebouwd, Montjoielaan 58.

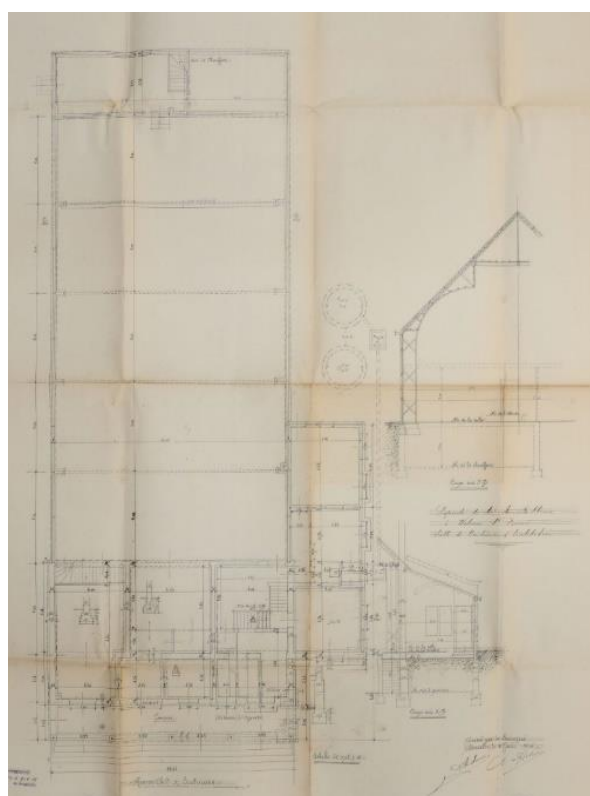
Bibliografische referenties en archieven

- FALKENBACK, P., *Geschiedenis van Sint-Pieters-Woluwe*, gemeente Sint-Pieters-Woluwe, 1992
- Wikipedia, Baljuwschap van Aire-sur-la-Lys.
- GELDERS-MICHEL, M.-Th., *La paroisse Saint-Paul à Woluwe-Saint-Pierre*, 1994.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 14 1915

Handtekening van A. Glibert, Montjoielaan 58, 1906 (ex: Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, 27740)



Documentatie



Boven, A. Glibert, Herenhuis Montjoielaan 58, 1906, gevel en detail van het hokje (Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed). Het Baljuwschap van Aire-sur-la-Lys, gevel ex: Wikipedia https://fr.wikipedia.org/wiki/Bailliage_d'Aire-sur-la-Lys

Rechts: Tijdelijke kerk aan de Parmentierlaan, bouwvergunningsplan GASPW/DS 14 (1915)
Onder : Tijdelijke Sint-Pauluskerk, Ansichtkaart, sd. ACWSP/FP-inventaris 73 (bijv. Inventaris Stedelijk Erfgoed).

Beschrijving (Uittreksel uit de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed)

Gebouw in neorenaissance gesigeneerd "A. Glibert / Architecte / Anno 1913".

Het gebouw bestaat uit twee volumes: aan de straatzijde een woonhuis van twee bouwlagen onder schilddak waaraan achteraan een grote 'vergaderzaal' van één bouwlaag en vijf traveeën onder zadeldak is aangebouwd. Het volume aan straatzijde werd oorspronkelijk gebruikt als pastorie, terwijl grote de zaal fungeerde als kapel of noodkerk in afwachting van de voltooiing van de Sint-Pauluskerk in de Hockeylaan in 1937. Vervolgens deed ze dienst als verenigingsruimte en/of bioscoopzaal. De grote zaal werd in 2000 verbouwd.

Symmetrische compositie met twee bouwlagen en vier traveeën. Bakstenen gevel met elementen in witsteen. Benedenverdieping opengewerkt met zuilengalerij en korfboogvensters. Op verdieping pilasters met Ionische kapitelen, vensters met dwarsregel of kruiskooslijn onder spitsboogvormige ontlastingsboog. Centraal polyonaal balkon op lampet; stenen borstwering en klokvormige luifel. Elke bouwlaag bekroond met hoog hoofdgestel. Rechts oorspronkelijk bijgebouw, waarvan lessenaarsdak in 1926 werd verbouwd tot plat dak. Links bijgebouw toegevoegd in 1952.

Paulalaan 18 – Villa Zonnewende - architect Maurice Mascart 1935

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 37865



Villa Zonnewende, gevel Alfred Madouxlaan (foto ERU)

Maurice Mascart (1880-1937)

Maurice Mascart werd geboren in Etterbeek in 1880, hij studeerde tekenen en architectuur. Hij is een van de architecten die verschillende gebouwen in de wijk op zijn naam heeft staan, ontworpen in de jaren dertig, jaren van intense verstedelijking van het Stokkel Plateau. Hij maakte echter vanaf 1906 carrière in het Koloniaal bestuur van Congo, en woonde tot 1928 in Congo. Daarna ging hij met pensioen, hij was 48 jaar oud en kwam zich vestigen in Stokkel waar hij in enkele jaren tijd meerdere villa's bouwde. Ze zijn in drie straten geconcentreerd, Orbanlaan, Schermkunstlaan, Mareydestraat. We kennen een tiental huizen, waarvan de meeste op de gevel zijn getekend, waarvoor hij alle stilistische trends van het moment verkent: pittoresk, Art Deco en modernistisch. Zijn stijl lijkt soms op die van Willy Minnigh (Swallow villa, Sun Shine villa, etc.), maar hij neemt graag zijn toevlucht tot een diversificatie van gevelmaterialen. Zijn tekeningen zijn netjes en van hoge kwaliteit. Hij stierf in 1938, terwijl zijn laatste huis nog niet klaar was.

Villa Zonnewende, Paulalaan

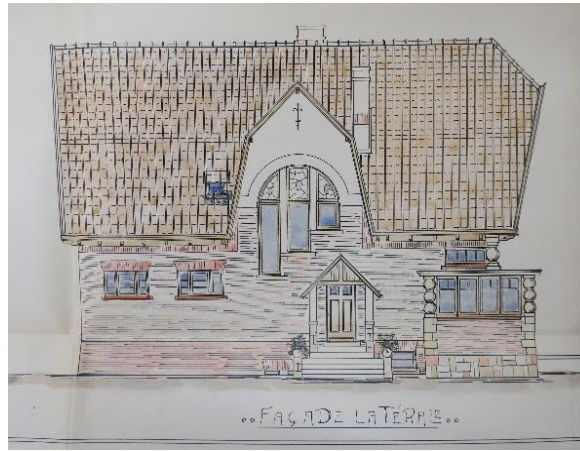
Villa Zonnewende, Paulalaan, is representatief voor de architectuur van landhuizen uit het interbellum en maakt deel uit van de verscheidenheid aan architecturale typologieën in de wijk, tussen pittoreske en art-decostijlen. Gelegen boven de straat, profiterend van zijn geweldige zichtbaarheid op een hoekperceel met uitzicht op de Alfred Madouxlaan, het heeft een hoog dak en een veranda, gevelmaterialen in gewilde kleuren, een baksteen in een lichtoranje tint, een onderbouw die neigt richting een wijnkeurige toon...

Bibliografische referenties en archieven

- JADOT M, *Mascart, Maurice-C.A.E., Commissaire de district-adjoint au Congo Belge*, in: *Biographie coloniale Belge* T.III, col 603-604.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 114 (1935).

Documentatie

Er zijn minstens 10 villa's bekend op het Stokkelplateau (getekend op de gevel)



Villa "De Zwaluw ", Orbanlaan 170, 1932. Tekening van de zij- en straatgevels, bouwvergunning 285 (1932)

- | | | |
|--|-------------|-------------------------------|
| - 1932, Orbanlaan 170, villa The Swallow | urban 25354 | pittoresk (W Minnigh -stijl) |
| - 1932, Orbanlaan 181, Verlaet huis | urban 25356 | pittoresk |
| - 1933, Schermkunstlaan 115, villa Brasseur | urban 37991 | Art deco - pittoresk |
| - 1934, Orbanlaan 156, villa Sun Shine | urban 25349 | pittoresk (W Minnigh -stijl) |
| - 1934, Orbanlaan 185, villa Les Buissonnets | urban25358 | pittoresk |
| - 1934, Schermkunstlaan 106, villa De Boeck | urban 37988 | Art Deco Modernistisch |
| - 1934, Schermkunstlaan 110, Soenen huis | urban 37989 | Art Deco |
| - 1935, Mareydestraat 48, villa Maya | urban 37860 | Art Deco |
| - 1938, Mareydestraat 46, villa Ashma | urban 37859 | Modernistisch |



De twee halfvrijstaande villa's, Mareydestraat 48 en 46, hebben contrasterende dakvormen, waardoor deze valse tweeling stilistische variaties krijgt tussen Art Deco- en modernistische trends. Foto Urban 2018 (Inventaris Bouwkundig Erfgoed, Mareydestraat 48).

Avenue du Polo 1-3-5 en Grootveldlaan 59 - 4 Tweelingwoningen - architect Robert Thoelen 1930

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 22409



R. Thoelen, set van 4 huizen, links, gevels Pololaan en gevel Grootveldlaan. Verhoging bouwvergunning GASPW/DS 83 (1930)

Robert Thoelen (1904 – ?) architect en landmeter

Thoelen, geboren in Etterbeek, studeerde aan de Brusselse Academie, waar hij in 1927 afstudeerde. Hij staat bekend om zijn prestaties tussen 1930 en 1976. Hij leidde een gevarieerde carrière, als architect bouwde hij talloze woongebouwen met een Art Deco-stijl en vervolgens functionalistische stroming: villa's, rijtjeshuizen, appartementsgebouwen, maar ook kantoorgebouwen, bedrijven, warenhuizen en openbare voorzieningen. Wij zijn hem in het bijzonder uitbreidingen verschuldigd voor het IRM (Koninklijk Instituut voor Meteorologie) -1950 tot 1968- en voor het Observatorium van Ukkel -1958 tot 1970. Als deskundige en stedenbouwkundige nam hij deel aan onderzoeken naar de oorlogsschade in de rampgebieden en hij ontwierp ontwikkelingsplannen voor de oude centra van de gemeenten Ciergnon, Celles en Custinne. Hij vestigde zijn kantoor in Stockel en was zeer actief op het gemeentelijk grondgebied van Sint-Pieters-Woluwe, waarvoor hij 3 gebouwen bouwde voor de gemeentelijke school Chant d'Oiseau (1957-71). Hij is ook een van de productieve architecten in de wijk, als auteur van verschillende modernistische of Art-Decohuizen, Mareydestraat 2-4 en 6 (1936 en 1932), Raketlaan 5 (1935), 12 Louisaplantsoen (1937) en Toeristenlaan 76 (afgebroken). Van 1945 tot 1974 was hij ook lid van de Centrale Vereniging voor Architectuur van België (CVAB-SCAB).

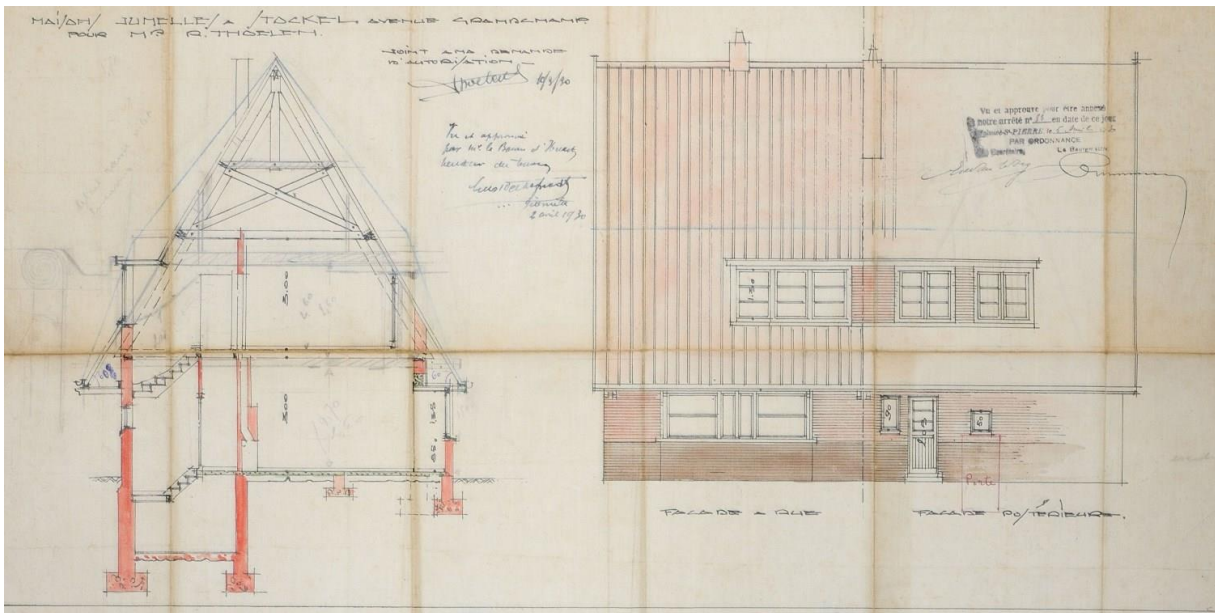
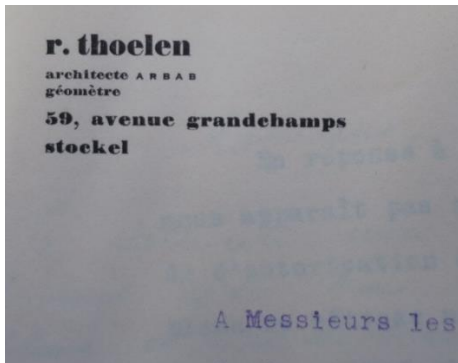
De huizen aan de Pololaan en Grootveldlaan

Thoelen (twee identieke dubbele huizen), gelegen aan de Pololaan en de Grootveldlaan, werden aan het begin van zijn carrière door hem ontworpen. Hij vestigde zich daar, op Grootveldlaan nummer 59. Deze gebouwen markeren het gebied met hun ongebruikelijke volumes met grote daken, waarin twee woonlagen zijn ondergebracht, geïnspireerd op de Nederlandse school. Ze hebben hun eigenheid en de samenhang van de details behouden en brengen een interessante variatie in het Art Deco - modernistisch geïnspireerde repertoire naar de wijk.

Bibliografische referenties en archieven

- DE HENS, G., MARTINY, V.-G., *Académie royale des beaux-arts de Bruxelles ISAVH - Une école d'architecture, des tendances 1766-1991*, Brussel, 1992, blz.334-335.
- Sint-Pieters-Woluwe à la carte, MBHG DML, Brussel, 2008 (Louisaplantsoen 12).
- Archief van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe GASPW/DS 83 (1930).

Documentatie



Doorsnede en gevels GASPW/DS 83 (1930); overgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed

Beschrijving (uittreksel uit de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed)

Geheel van vier identieke woningen in modernistische stijl, ontworpen door en voor architect R. Thoenen, 1930. Villa's van bescheiden formaat met daarboven een gevel met steile, overhangende hellingen.

Gepleisterde gevels op bakstenen sokkel. Doorlopende lateien. Gevels doorboord met drie dubbele ramen en een maas in de wet ter hoogte van de zolder. Voorgebouw aan de kant van de Pololaan. Timmerwerk gedeeltelijk bewaard gebleven.

Tervurenlaan 402 - Francqui Kasteel - architect Jules Ghobert 1935

Landschapsarchitect J. Buysens BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 38220



Château Francqui, zicht vanuit de tuin. Huidige foto en periodefoto (in: Technique des Travaux, 1947)

Jules Ghobert (1881-1973)

Jules Ghobert, architect geboren in Wéris, won de wedstrijd voor Kunstberg in 1937. Hij is samen met Maurice Houyoux auteur van de Albertine Bibliotheek in Kunstberg (1955-77), wat zijn belangrijkste werk zal zijn. Auteur van de tuinvijken Het Heideken (1923-24) en Verregat (1951-53).

Jules Buysens (1872-1958)

Als gerenommeerd landschapsarchitect ontwikkelde hij een persoonlijke stijl die hij de Nieuwe Pittoreske Tuin noemde. Hij had een schitterende carrière, auteur van talrijke particuliere en openbare tuinen, hij ontwikkelde de Experimentele Tuin Massart restaureerde samen met botanicus Jean Massart de tuinen van de Abdij van Ter Kameren en ontwierp de tuinen voor de tentoonstelling van 1935 in Brussel.

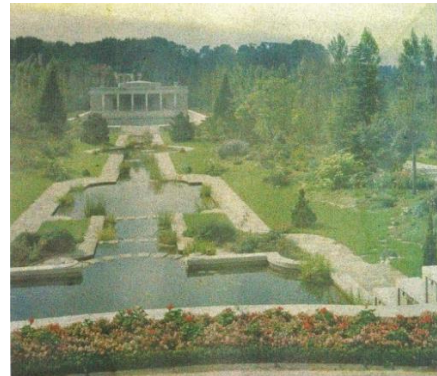
Francqui Kasteel : Dit uitgestrekte landgoed, gebouwd voor Jean Francqui in 1935, bestaat uit 4 gebouwen. Naast het herenhuis dat bekend staat als Château Francqui, omvat de site aan de Tervurenlaan een personeelshuis voor de beheerder, door een grote pergola verbonden met het hoofdgebouw, een huis voor de chauffeur aan de Madouxlaan en een zwembadpaviljoen in een aangelegde tuin. tuin ontworpen door Jules Buysens. De achtergevel associeerde hij met een complexe landschapscompositie, waarbij hij het plezier van een tuin met rotstuin en een zwembad met paviljoen combineerde.

Het gebouw vertoont meerdere interesses, de handtekening van de auteur en de landschapsarchitect, de representativiteit van een groot pand van de hogere middenklasse tussen de oorlogen, de hoge architectonische en decoratieve kwaliteit zoals blijkt uit de documenten en publicaties. Het werd gepubliceerd en gedocumenteerd in verschillende historische tijdschriften.

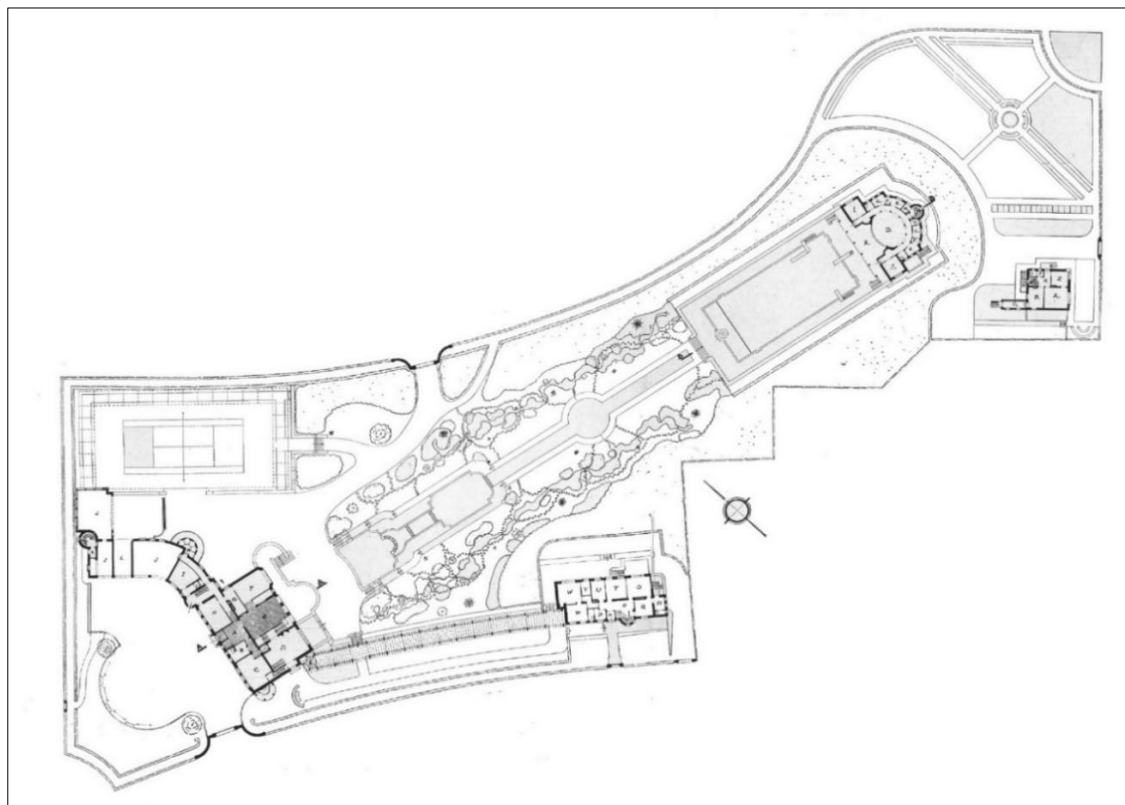
Bibliografische referenties (selectie) en archieven :

- VAN LOO A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, 2003.
- *L'Art de bâtir*, nr. 2, 1934 blz.28-34, en nr. 6, 1934, blz.125-127
- *La Technique des travaux*, nr 5-6, 1947, blz.131-138
- DE BRUYN O., *Jules Buysens, inspecteur van de Dienst Plantsoenen en Promenades van de Stad Brussel*, Erfgoed Brussel nr. 23-24, 2017
- HENNAUT E., WIESER BENEDETTI U. (dir.), *Jules Buysens (1872-1958) et le Nouveau jardin pittoresque*, 272 blz. CIVA, Brussel, 2023
- CIVA-AAM Archief, J. Ghobert Fonds, plannen, foto's en periodepublicaties.
- Archief van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe: GASPW/DS 252 (1937)

Documentatie



Francqui Kasteel, zijgevel, pergola, historische foto's; grote woonkamertekening van J. Ghobert, in *La Technique des Travaux* 1947. Gezicht op het zwembadpaviljoen, autochrom Buysens, zd. in *HENNAUT (...) J. Buysens*, op cit. 2023.



Totaalplan van het Francqui domein Tervurenlaan, 1936. Het landgoed bestaat uit 4 gebouwen, de pergola verbindt het kasteel met de woning van de beheerder, de tuin met de tennisbaan, de waterval en de zwembaden met het bijbehorende paviljoen; het chauffeurshuis - vzz. CIVA-AAM Fonds J. Ghobert

Toeristenlaan 73-75 - 2 Gegroepede villa's - architect Willy Minnigh 1928

BHG Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban 37972



Gegroepede villa's aan de Toeristenlaan, gevel. Foto Urban 2018.

Willy Minnigh (1886 – 1975)

Minnigh, geboren in Liverpool, studeerde architectuur aan de Saint-Luc-school in Schaarbeek (1896-1902) en vervolgens aan de Brusselse Academie (1903-1909). Zijn carrière begon met de wederopbouw van de oorlog van 14-18. Zijn werk is hoofdzakelijk residentieel, maar kent een grote diversiteit aan typologieën: villa's, rijtjeshuizen, appartementsgebouwen, in Brussel, in de Kempen, aan de kust. Hij vestigde zich in Sint-Pieters-Woluwe, bouwde er de Sint-Pauluskerk, een verlengstuk van de gemeentelijke school, en raakte er betrokken: hij werd voorzitter van de Kunstkring en van de Culturele Commissie van de Unie, het initiatief van de gemeente. Daarnaast is hij redactiesecretaris van het belangrijke Belgische architectuurtijdschrift *Emulation*.

Willy Minnigh drukte zijn stempel op de Stockel -wijk met talrijke constructies van pittoreske villa's, vaak gegroepeerd, met grote rode pannendaken, getint met Engelse en Art Deco-invloeden. Zijn cursussen kleurtechnieken, gevolgd aan de Academie bij professor Richir, en decoratieve compositie (atelier Jean Baes) gaven hem een voorliefde voor creaties die materialen combineren met contrasterend chromatisme, baksteen en coatings, zandsteen. Zijn voorliefde voor het pittoreske komt tot uiting in de diversiteit aan raamontwerpen en de aandacht voor details. Regelmatig gebruikt hij het motief van de halfronde erker, geaccentueerd door een rode bakstenen boog.

De gegroepede villa's aan de Toeristenlaan, gebouwd in 1928 voor Moens (73) en waar hij zich vestigde (75), illustreren bijzonder goed deze pittoreske stijl die een zeer specifieke identiteit heeft ingeprent in de wijk, hier in een asymmetrisch geheel. Daar vinden we complexe en royale dakvolumes, een grote verscheidenheid aan ramen, het gebruik van baksteen en pleisterwerk, de halfronde erker die veel villa's van Minnigh uit de jaren twintig en dertig kenmerkt.

Bibliografische referenties en archieven

- DE HENS G., MARTINY V.-G., *Académie royale des beaux-arts de Bruxelles ISAVH, Une école d'architecture, des tendances 1766-1991*, Bruxelles, 1992 - Willy Minnigh, blz. 268-269.
- VAN LOO A., (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Fonds Mercator, Anvers, 2003, blz. 424.
- *La Belgique active. Monographie des communes belges et Biographie des personnalités Bruxelles, Brabant, Hainaut*, Willy Minnigh, Bruxelles, 1931, blz. 249-250.
- Gemeentearchief Sint-Pieters-Woluwe: GASPW/DS 55 (1928).

Documentatie

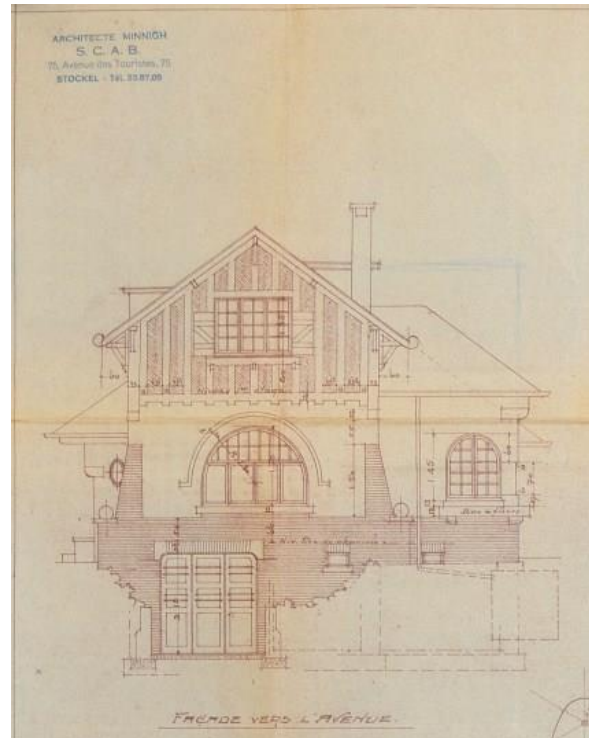
Op het Stockel Plateau zijn 24 huizen van W. Minnigh geïdentificeerd, geïsoleerd of gegroepeerd.

Deze productie beslaat 14 jaar, zijn persoonlijke huis aan de Toeristenlaan 75 en het aangrenzende huis behoren tot de eerste die hij in 1928 in de buurt creëerde.

- 1928: Wielrijderslaan 41-47 - Urban 25274
- 1928: Toeristenlaan 73-75 - Urban 37972
- 1930: Grootveldlaan 213 - Urban 22421
- 1930-1937: Orbanlaan 187 - Urban 38276
- 1931: Orbanlaan 239/ Dumonplein 1-3 - Urban 17615
- 1932: Toeristenlaan 70 - Urban 38028
- 1932: Raketlaan 7 - Urban 37983
- 1932: Joseph Van Genegenstraat 37 - Urban 38064
- 1934: Grootveldlaan 203 - Urban 22420
- 1934: Orbanlaan 144 - Urban 38272
- 1935: Grootveldlaan 282 - Urban 22428
- 1936: Pololaan 12-14 - Urban 38052
- 1937: Orbanlaan 146 - Urban 25348
- 1938: Wielrijderslaan 49 - Urban 25274
- 1938: Wielrijderslaan 1 - Urban 37878
- 1939: Grootveldlaan 242-244 - Urban 22427
- 1939: Grootveldlaan 246-248 - Urban 22427
- 1941: Schermkunstlaan 82 - Urban 38007



Tweelinghuizen Grootveldlaan 242-244, 1939. Foto Urban, 2013. (Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban).



Huis Grootveldlaan 203, met de stempel van de architect Minnigh en zijn adres Toeristenlaan 75. Tekening van de bouwvergunning (GASPW 19 1934, Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, Urban).